

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

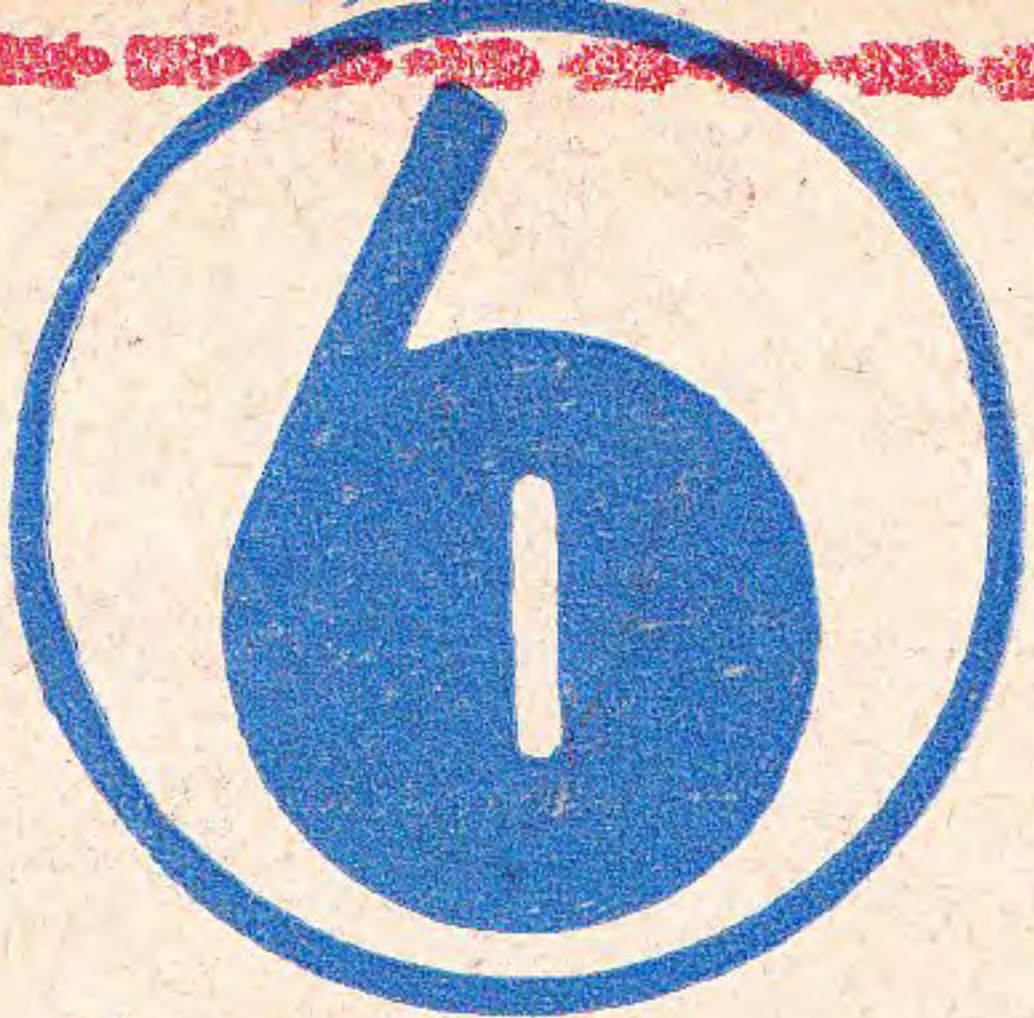
AKBABA

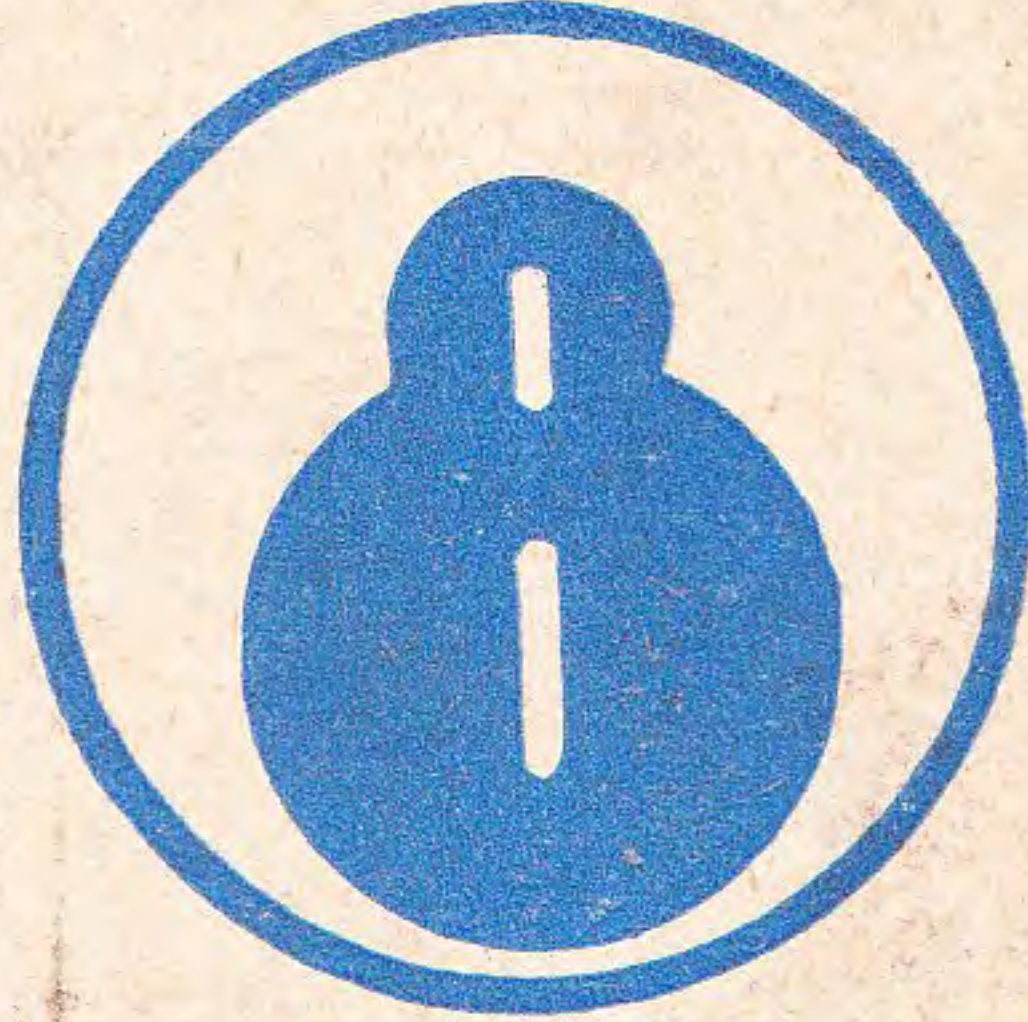
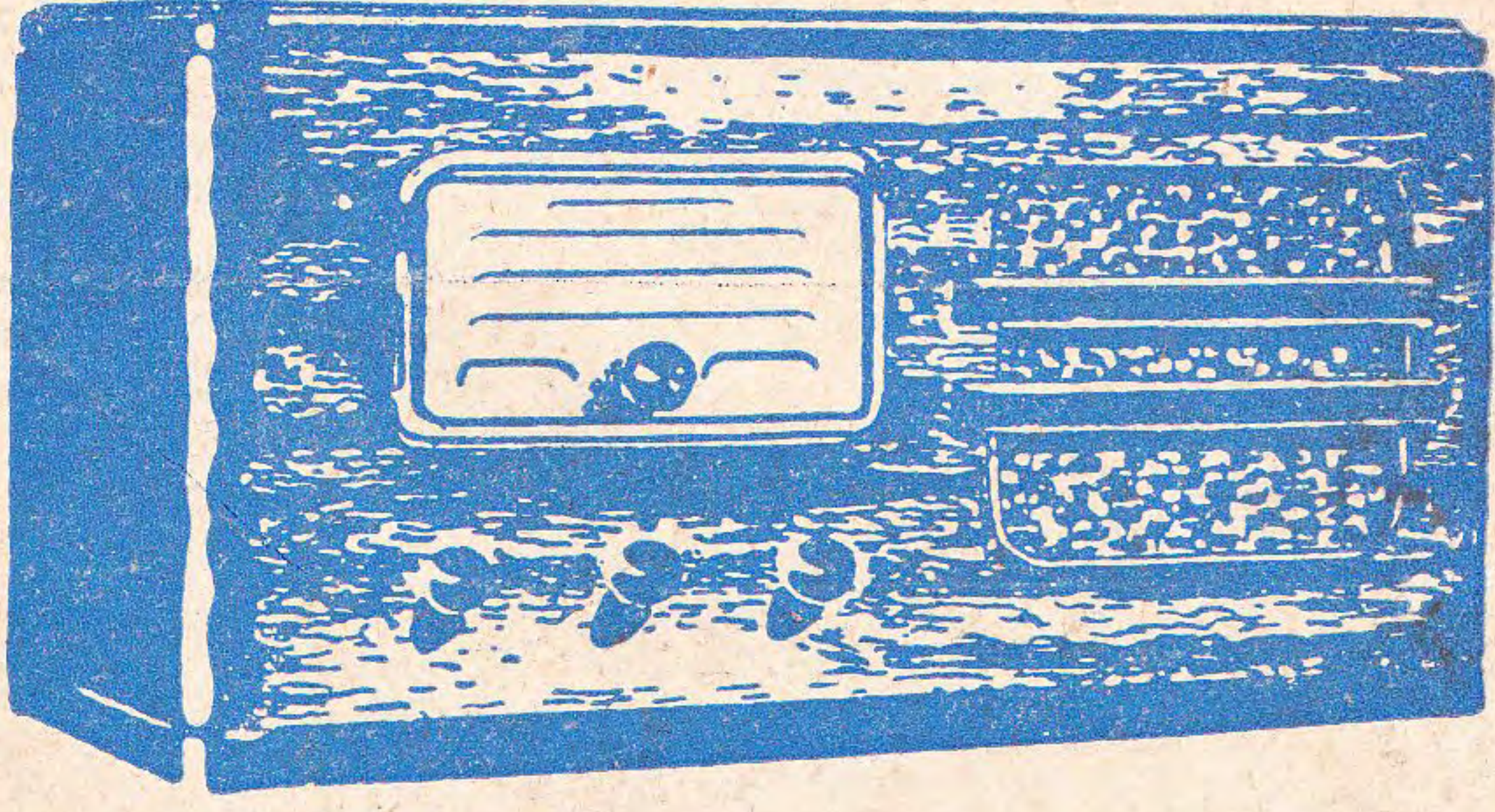
Emelmad

Gazetelerden: Adliye tebliğleri postalarla yapılacak..

ci — Yahu, acın kapıyı.. Vallahi, billahi mektup getirdim, öde me emri değil!..

Lâmba

Lâmba

2
radio
bir
arada

BİR HARİKULÂDELİK

G. E. Edison lâboratuvarının en son keşfi

TONE MONITOR:

Uzun ve orta dalgaları hususî G. E.

cam lâmbalarile ayrı alma kabiliyeti

Kısa dalgaları hususî G. E. Çelik
lâmbalarile ayrı alma kabiliyeti

Netice : Her dalgada tabii ve temiz ses

Türkiye satış deposu :

Beyoğlu, İstiklâl caddesi No. 29

D K W MÜESSESESİ

Telefon : 43849

GENERAL ELECTRIC

Perşembe
5 Mayıs
1938
No. 226

AKBABA

Müessisleri: Yusuf Ziya Ortac — Orhan Seyfi Orhon
Abone: Yıllığı 500, altı aylığı 250 kuruş. Ecnebi: Yıllığı 1000, altı aylığı 500 kuruş

Telefon:
22129
Sayısı:
10 Kr.

Ne Yazayım?.

Sabahtanberi bunu düşünüyorum:
Ne yazayım?..

Nişantaşından Babiâli yukuşuna gelinceye kadar, gözlerim bir mevzu aradı, kafam bir mevzu düşündü durdu: Ne yazayım?..

İşte, yanımızdaki boş arsada, piri-miz üstadımız Yunus Nadinin apartı-manı için temel kazılıyor!.. Bunu mu yazayım?

İşte, Yedek Subay okulunun karşı-sındaki umumî helâ, yolcuları zehirli gaz tecrübesine davet eden keskin bir taaffünle buram buram tütüyor!.. Bu-nu mu yazayım?

İşte, Taksim meydanındaki radyo-nun hortlak ağzı, Karabaş tecvit ahen-gile dört elif miktarı ahlâr çekiyor!.. Bunu mu yazayım?

İşte, camı çatlak, kapısı patlak, ken-disi sarsak bir otobüs, yokuş aşağı ala-bildiğine giderken, bir belediye me-muru, altımdaki tertemiz otomobili durduruyor!.. Bunu mu yazayım?

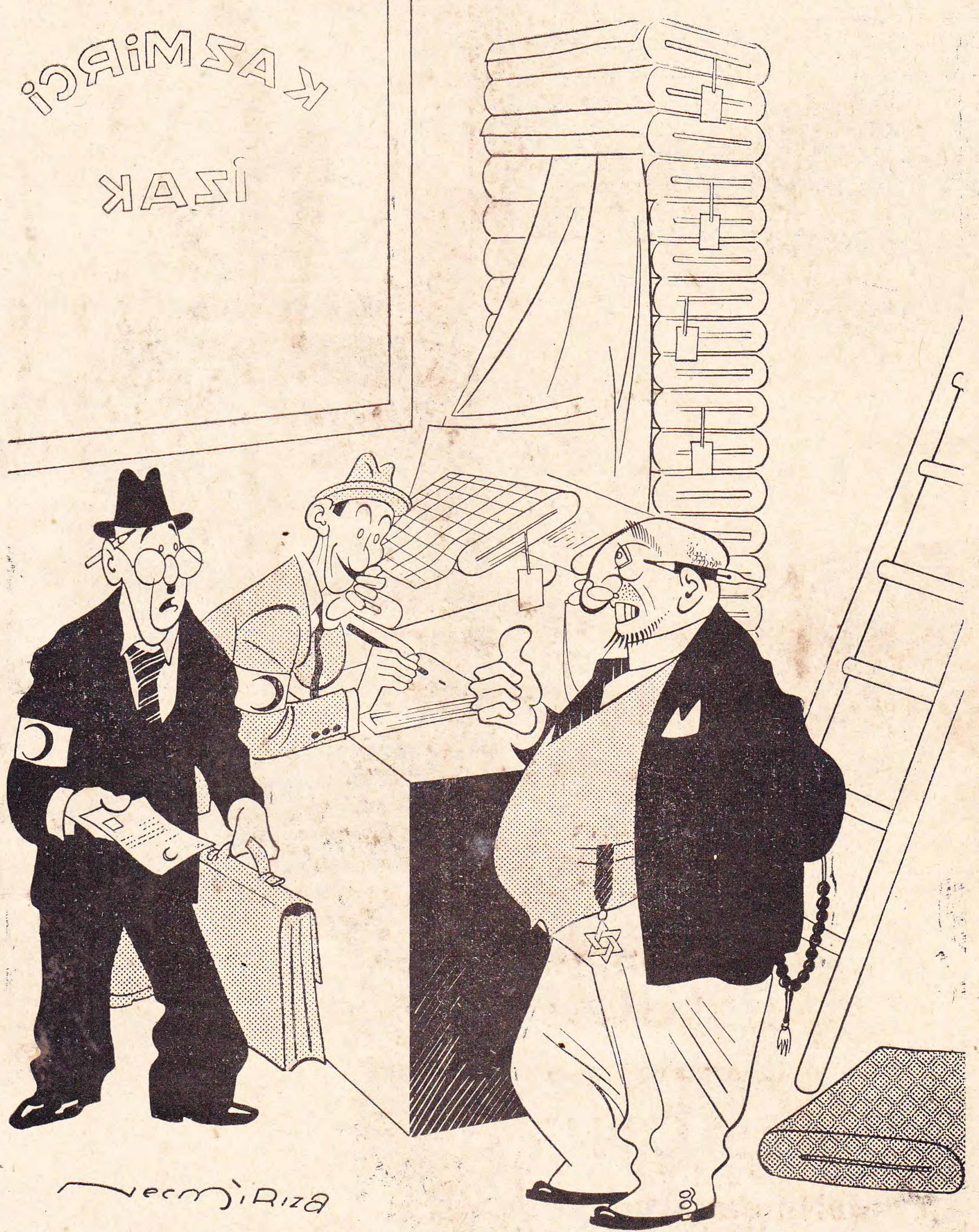
İşte, bir manav dükkânı.. Raflarda millî servetimizden elmalar, portakal-lar sıralanmış; birinin kilosu altmış beş, öbürünün tanesi on beş kuruş!.. Bunu mu yazayım?

İşte, bir lokanta camekânı.. Bakla-va, börek tepsisinin üstünde horon te-pen, çıplak belli, çıplak bacaklı kanto-cu kızların fotoğrafı!.. Bunu mu yaza-yım?

İşte, ben bu satırları yazarken, pen-ceremin önünde havlayan bir sokak köpeği.. İşte, arka yokuştan yanık yanık ilâhiler okuyarak geçen kör di-lenci.. Ve işte kulağımın dibinde vız-lıyan turfanda bir sivrisinek!.. Yoksa bunları mı yazayım?..

Siz seçiniz, siz beyeniniz, siz söy-leyiniz: Hangisini yazayım?..

Yusuf Ziya Ortac

— Bay Salamon, Kırşehir zelzelesinde açıkta kalanlara yardım rica ediyoruz...

— Hay hay.. Bezim battaniyelerden estediğiniz kadar alıp yonderi-niz.. Kizilây için ayrıca yuzde iki tinzilât yaparım!..

ŞAŞILACAK ŞEY !

İki kişi konuşuyor:

— Ali Çetinkaya Nafia Vekili ol-duktan sonra, şu tünel, tramvay, elek-trik şirketinin nelerini öğrendik, de-ğil mi?..

— Evet: Halktan fazla para aldık-larını öğrendik.. Tesisatın bozuk oldu-ğunu öğrendik.. Galata hanının ya-pılmadığını öğrendik.. Ve nihayet şim-di de hâlâ ecnebi memur kullandığını öğrendik!..

— Şaşılacak şey vallahi!..

— Evet, şimdiye kadar anlaşılma-ması hakikaten şaşılacak şey!..

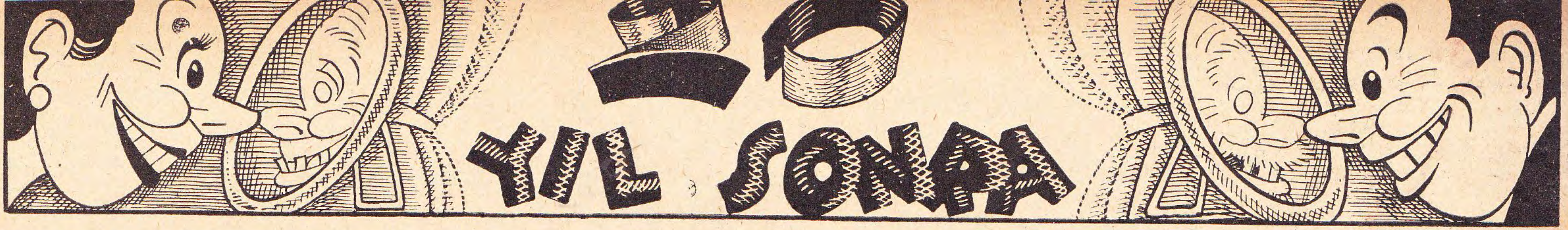
VARİDAT !

Bir mecliste, para kazanmanın esra-rından bahsediliyordu. Biri sordu:

— Varidatı artırmak için ne yap-malı?

(Vâ - Nû) cevap verdi:

— Masrafı artırmalı!..

CUMHURİYET BİRAHANESİ

Cumhuriyet matbaasına gitmek istiyordum. Birdenbire istikametimi şaşırdım. Evet, şu tarafta olacak. İşte kımızı konağa benziyen kocaman daire. Fakat burasının bir matbaayı andıran tarafı yok. Kapısında bayraklar, fenerler asılı. Bahçeye üstü şemsiyeli masalar konmuş. Duvarlarda artist resimleri. 1940 güzellik kraliçesi Bayan İşve. 1941 dünya güzeli Bayan Lâle. Biraz daha sokulunca renkli ışıklarla yazılmış şu levha gözüme çarptı: Cumhuriyet Birahanesi: Bay Yunus Nadi idaresinde. Her akşam mükemmel caz. Ayrıca alaturka saz heyeti. Fevkalâde zengin varyete numaraları. Gemici düet-tosu: Bay Yunus Nadi ile Bay Abidin Dâ-ver tarafından. Apaş dansları. Akrobatik danslar. Arapça şarkı: «Ya habibi.» Ömer Rıza. Mühim bir ihtar: Arapça şarkı söylendiği zaman «Dahilek!» diye bağırarak ve yahut sahneye öteberi atmak yasaktır.

Altında uzun bir fiat listesi: Ankara birası mezesile beraber: Şişesi 45 kuruş. Bira dubl kadeh: 25 kuruş. Kokteyl (formyl spesyal) 50 kuruş. Hariçten meze getirilemez...

İçeri girdim.

Koskoca bir bar ameriken. Üstündeki tertemiz kadehlerle pırıl pırıl parlıyor. Yunus Nadi biraz daha şişmanlamış. Kollar sıvalı, kaşlar çatık. Gür bir sakal gerdanını adam

akıllı örtüyor. Bir yanında 1940 güzellik kraliçesi, bir yanında 1941. Ortada bir harp ilâhı gibi azametli görünüyor. Aynı zamanda da son derece zeki ve sevimli.

Daha içeri girerken adım atışımdan yabancı olduğumu sezdi. Garsonlara bana yer göstermesi için işaret etti. Eskiden Cumhuriyet matbaasında sık sık gördüğüm esmer, uzun boylu, zayıf bir delikanlı, omuzundaki temiz peşkirle bir lâhzada masayı temizleyip hazırladı. Fakat ben, üstada yakın bulunmak için bar amerikene çıkmayı tercih ettim.

Bir kaç saniye göz göze bakıştık. Gür bir sesle:

— Sizi tanıyacığım!

Dedi.

— Gazetenizde çalışmadım, amma, belki yine tanırırsınız!

— Adınızı söyleyin bakayım!
— Fiske. Hani Akbabada bazı şeyler yazardım. Ara sıra sizden de bahs ettiğim olurdu.

Kızardığımı hissederek gülümsedim. Başını salladı:

— Tanıdım. Çoktandır ortada yoktunuz!?

— Yirmi senedir, yatıyordum!

— Hapishanede mi?

— Hayır, hastahanede. Yirmi sene-denberi olan bitenden haberim yok. Nasıl oldu da gazeteniz kapandı, üstad? O kadar çok satılıyordu ki...

— Sorma, onu bizim çocuklar batırdı!

— Nasıl?

— Nasıl olacak? küçüğü patronluğumu taklid etti; büyüğü de başmuharrirliğimi! Üç Yunus Nadiye bir gazete dayanır mı? Battı.

— Yeni işinizden memnun musunuz?

— Pek çok. Bu iş bana, yeni istidatlarımın inkişafını temin etti. Meselâ yazının çeşnisinden anladığımdan fazla içkininkinden anlarım. Belki hafızalarda kalacak kadar güzel bir cümlem yok, fakat enfes bir kokteyl formülüm var.

Elini bar amerikenin üstüne vurdu:

— Lâle, kızım, Baya, benim formülden bir kokteyl hazırla. Sonra da mükemmel bir baritonum!

— Siz mi?

— Benim gemici düet-tomu hiç dinlemediniz mi?

— Hayır!...

— Şimdi caz başlayacak, dinlersiniz.

— Musiki ile alâkanızı bilmezdim.

— Ben de bilmiyordum. Bunu ilk defa Parisde Puankare sezer gibi oldu. Mütarekeden sonra Parise gitmişim. O zaman Fransız frangi düşüyordu. Amma dehşetli surette... Puankareye frankın durdurulması hakkında bir iki çift söz söyledim. Fikirlerimin isabetinden sarfınazar, sesimin tonuna hayran kaldı. Sonra Balkan Basın Birliğinde okuduğum bir nutuk, meseleyi büsbütün meydana çıkardı.

— Matbaada bazan muharrirlere bağırдыңız vakit de belli değil miydi üstad!

— Yok, canım, o zaman daha sesi mi terbiye etmemiştim. Sonradan adam akıllı çalıştım. Şimdi bununla bihakkın öğünebilirim. Demek benim gemici düet-tomu hiç dinlemediniz ha?...

— Hayır, maalesef...

Büyük bir artist heyecanı içinde, şarkısını yavaşça söylemeğe başladı. Gök

gürültüleri ile karışık bir ilkbahar fırtınasını andıran bu ses, en hafif tonunda bile önümdeki bardakları çınlatıyordu. Elleri kalçasında, sevimli bir tarzda iki tarafa sallanarak söylüyor, notanın en kuvvetli yerinde ayağını yere vuruyordu.

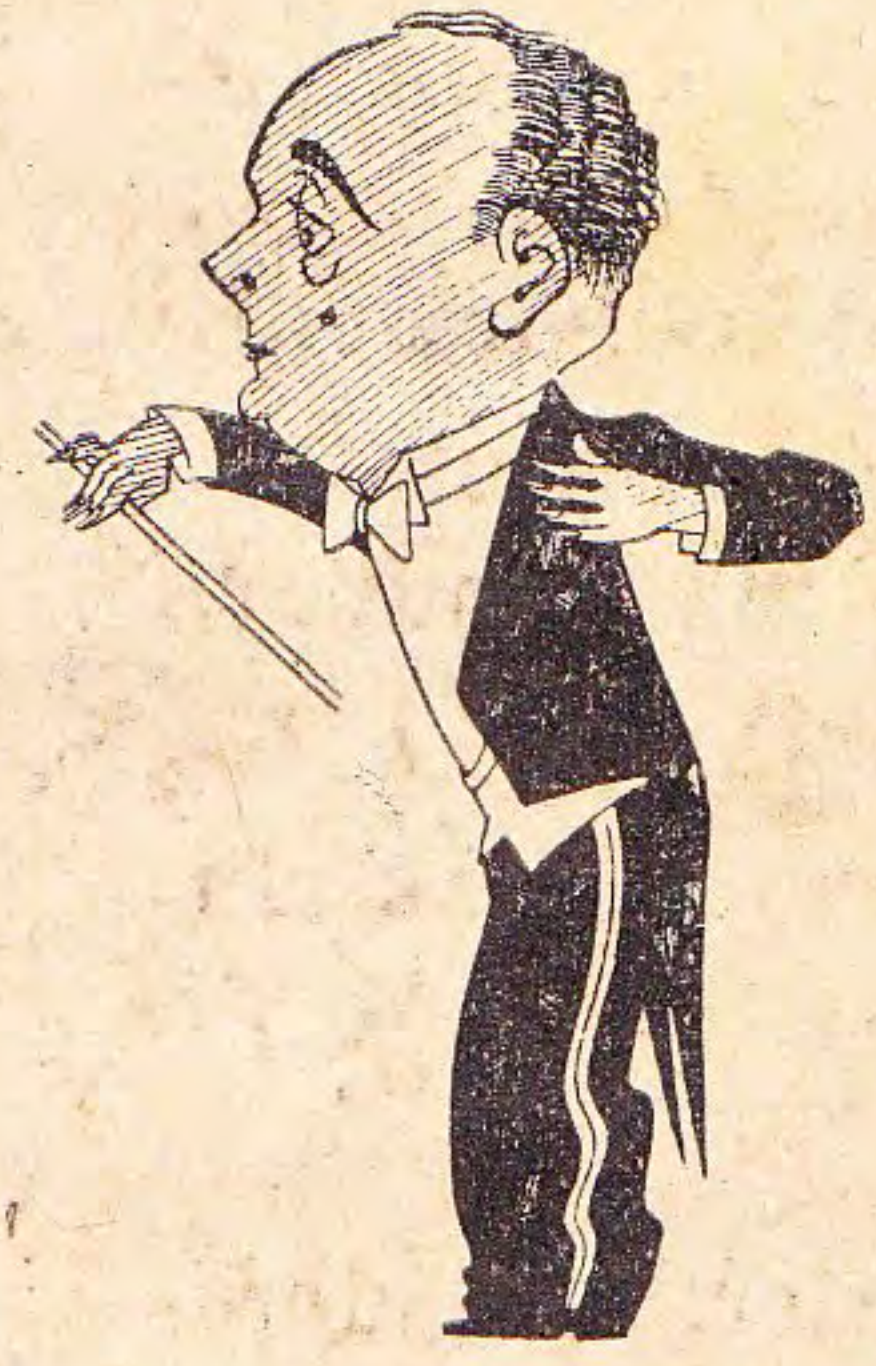
Haydin tayfalar...

Tayfalar!

Gemi yalpalar

Yalpalar...

Etraftan bir alkış tufanı koptu, caz başladı.

Baktım: Şef dorkestr bizim Topluiğne : M. Nureddin... Bütün sevimliliği, bütün nüktedanlığı ile cazı idare ediyor. Eline kalem kadar şef dorkestr değneği de yakışıyor. Başka tanıdıklar

da eksik değil. Hakkı Süha, eski neyzenler gibi boynunu bükmüş saksafon çalmakta, Osman Cemal ara sıra ayağa kalkarak davulun tokmağını maharetle havada çevirmekte..

Bu coşkun neşeyi, bu tam ahengi hiç bir yerde görmedim.

İlk önce Lâle ile İşve ortaya çıkıp ayak oyunları yaptılar ve bir iki hafif şarkı söylediler. Arkasından apaş dansı başladı. Kadın Lâle, fakat erkeği tanıyamadım?!. Başında yana eğilmiş bir kasket, ağzında yarım bir sigara. Adalı kollarından müthiş kıllar fışkırmış, ikişer parmak kalınlığında iri kaşlarını hiddetle çatıyor, biçare kızı bir parmağı üstünde bir kaç defa havada çevirip fırlatıyordu. Fakat o kadar güzel oynuyordu ki seyrederken korku ve heyecandan bunalıyordum.

— Bu kimdir?

Diye sordum.

— Tanıyamadın mı? İzzet Melih!

Dedi. Hayretimden parmağım ağzımda kaldı.

— Harikulâde makiyaj yapmış.

— Makiyaj değil, tam kendisi!

— Nasıl olur, üstad, dedim. Bizim kırk yıldır, lüzumundan fazla nazık, lüzumundan fazla ince, bulduğumuz İzzet Melih. O (Hüzün ve tebessüm) muharriri İzzet Melih bu olsun! Nasıl olur?

— Nasıl olacak, bu işte onun aksül-ameli. Kırk yıldır sakladığı erkeklik tarafı feveran etti. Uzun hikâyesidir. Şimdi sıra benim. Başka zaman anlatırım.

Bizim şef dö garsonu çağırayım, sana soracağın şeyler hakkında izahat versin.

Başında bir tek saçı kalmıyan Bay Fuadı yerine bırakarak gitti.

* Abidin Dâverle Yunus Nadinin gemici düettosu hakikaten emsalsiz oldu. İkisi de gemici kostümleri giymişler. Üstadın bariton sesinin yanında Abidin Dâver, âdetâ bir genç kız sesile şarkı söylüyor gibiydi. Eski patronla eski tahrir müdürü eminim ki bugünkü kadar hiç bir zaman birbirlerine yaklaşmamışlardır. Aynı adımları atıyorlar, aynı tarzda eğiliyorlar, ellerini aynı zamanda bellerine koyup kaldırıyorlardı. Hatta belki de aynı derecede alkışlandılar.

Bay Fuada:

— Abidin Dâver de pek muvaffak oluyor!

Dedim.

— Evet, bilhassa figürleri son derece sevimlidir.

Dedi. Sürekli alkışlar içinde çekildiler.

Sıra Ömer Rızanın arapça şarkısına gelmişti. Garson bir sandalye getirip ortaya koydu. Ömer Rıza her zamanki mütevazî tavrile, sevimli tebessümile

yerine oturdu. Daha elini şakağına götürüp:

— Ya habibi!

Demeden evvel ilk masalarda heyecan emmareleri belirdi. Dikkat ettim, dinleyenler hep tanınmış simalar: Avukat Sadettin Ferid, eczacı Hasan, avukat Haşim Refet, avukat Necip Abdullah, tüccardan İbrahim İtrî, Doktor Nuri Fehmi ilâh...

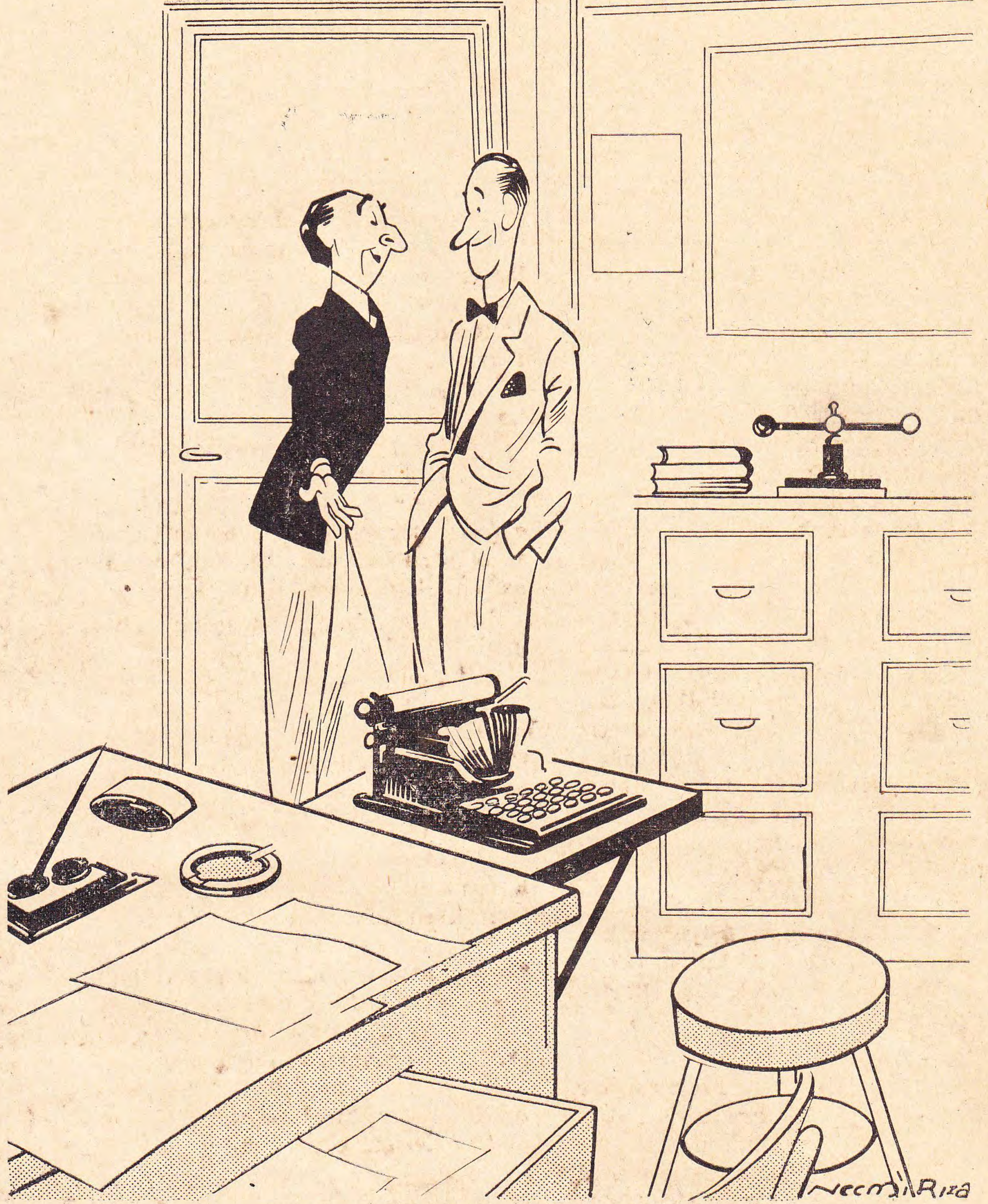
Şarkı pestten başladı. Gayet yanık bir eda ile devam ediyordu. Ömer Rıza, kelimeleri son derece fasahatle telâffuz ediyor, sesine tecvit ilminin bütün hünerlerini, idgamı maalgunesini, meddi muttasılını, sektesini, ihfasını, kal-kalesini karıştırıyordu. Bir müddet sükûnla dinliyenler sıra:

— Yalelli!

Lere gelince dayanamadılar:

— Dahilek!

Deye inlemeye başladılar. Şarkı bit-ter bitmez ön taraftakiler ellerine ne geçerse alkış makamında fırlattılar. Si-

Son zelzelenin akisleri:

— İktisad Vekâleti çatlamış diyorlar...

— Yok canım, asıl ona bakıp öbür vekâletler çatlıyor!..

gara paketleri, kaşıklar, çatalar, tabaklar, her şey... Öyle tehlikeli bir eşya yağmuru başladı ki kazaya uğramadan kurtulmak için kendimi dışarı dar attım ve o heyecanla Babiâliye ineceğime Divanyolu tarafına sapmışım.

DOKTORLAR MAHALLESİ

Eski Divanyolu büsbütün değişmiş. Cağaloğlundan Binbirdireğe doğru bir apartıman silsilesi uzayıp gidiyor. Her birinin önünde hususî formlar giyinmiş, ellerinde kocaman çingirak tutan bir takım adamlar.

Bir yolcuya sordum:

— Burası neresidir?

— Doktorlar mahallesi.

— Bu adamlar kim?

— Çığırkanlar!

— Ne iş yaparlar?

— Şimdi anlayacaksınız. Muayene saati geldi.

Dedi ve hakikaten bir saniye sonra hepsi birden çingiraklarını sallayıp bağışmaya başladılar.

— Haydi, başladı! Haydi başladı! Karın ağrısına, yürek çarpıntısına, mide bulantısına burada bakılıyor.

Asker dört lira, başıbozuk beş lira!

— Haydi bakıyoruz. Şekerim var diyenlere ensulin şırıngaları! Şişmanlara rejimler, halsizlere kuvvet hapları! Duydum, duymadım, demeyiniz bakıyoruz!

— Kalb ağrısına, baş dönmesine, damar sertliğine, tansiyon illetine çare burdadır, buyurunuz bayanlar, baylar!

— Hem kesiyor, hem dikeyor, hem de bir haftada ayağa kaldırıyor! Ne sihir-dir, ne keramet, el çabukluğu marifet!

(Arkası var)

Yazan : ERCÜMEND EKREM

O gece Bay Şeyda ile karısı Bayan Mergube koyun koyuna yatıyorlardı. On dört senedenberi meşru karı koca oldukları cihetle, hiç kimse bu yatışın onlar için bir hak olduğunu inkâr edemez.

Birdenbire Bayan Mergube uyandı. Pek hassas olan kulağına bir takım sesler gelmişti. Yanıbaşında mışıl mışıl uyuyan Şeydayı omuzundan tutup şiddetle sarsarak, nefes kadar hafif bir sesle:

— Bey! dedi, kalk!. Çabuk!.

O sırada gayet tatlı bir rüya görmekte olan adamcağız homurdandı:

— Ne oluyorsun, yahu? Saat daha altı bile yok!.

— Kalk, diyorum! Fare var...

— Fare mi?.

Yine böyle bir iki defa, fare bahanesile uyandırıldığını, fakat neticede kapana kendi tutulduğunu hatırladı!

Bu fare efsanesi, kocasını vazifeye davet için Mergubenin daima müracaat ettiği çocukça bir tedbirdi.

Şeyda, öte tarafa dönüp de uykusu-

na devam etmek istedi. Lâkin, tam o esnada, irkildi: Onun da kulağına tuhaf bir gürültü aksetmişti.

— Kilidi zorluyorlar.. dedi, mutlaka hırsızdır. Korkma hanımcığım!. Tabancamın yerini söyle!.

— Ta.. taban.. şeyde... dolabın şeyinde!...

Şeyda karyoladan aşağıya atladı. Mergube yatağın içinde diz çökmüş, korkudan büyüyen gözlerle, kocasının harekâtını takip ediyordu.

— Çıkarken oda kapısını şey et.. Arkadan.. şey.. kilitle, e mi?

Bu son tenbihe ehemmiyet vermeden, Şeyda ayağına bir pantolon geçirdi, çekmecedan tabancayı aldı ve cesaretle oda kapısına kadar gidip içeriden kilitledi. Sonra, dolap, sandalye, kolluk, ne varsa kapının arkasına giydi. Dışarıda kilidin zorlanması devam ediyordu. Şimdi, karı koca, her ikisinin çeneleri sıtma buhranına tutulmuş gibi birbirine vuruyordu.

Lâhzada, Şeyda pencereye atıldı. Açık, ıssız sokağın koyu karanlığı içinde avaz avaz haykırdı:

— Bekçi! Polis!.

Keskin bir düdük sesi kendisine cevap verdi. Lâkin kimsecikler görünmüyordu. Besbelli onu öttüren her kimse, uzakta idi.

Şeyda, boğazında soğuk bir bıçağın temasını hisseder gibi oluyordu.

— Aman yarabbi! Bari vaktinde yetişseler! Polis!. Bekçi!..

Şeydanın karanlığa alışan nazarları aşağıda bir gölge sezdi. Kuru bir sesle mırıldandı:

— Bekçi baba!

— Efendim!

— İçeriye gel!. Hırsız var!.

Oh! Hele şükür!. Şeyda artık karısını tatmin etmeğe uğraşıyordu.

— Telâş etme hanımcığım! Bekçi geldi, nerede ise, herifi yakalar!

Her biri birer yıl kadar uzun görünen on dakika geçti. Arada sırada kulak kabartan Şeyda, hâlâ kilidin kurcalanmakta olduğunu duyuyordu. Nihayet dışarıda birisi bağırdı:

— Eller yukarı!

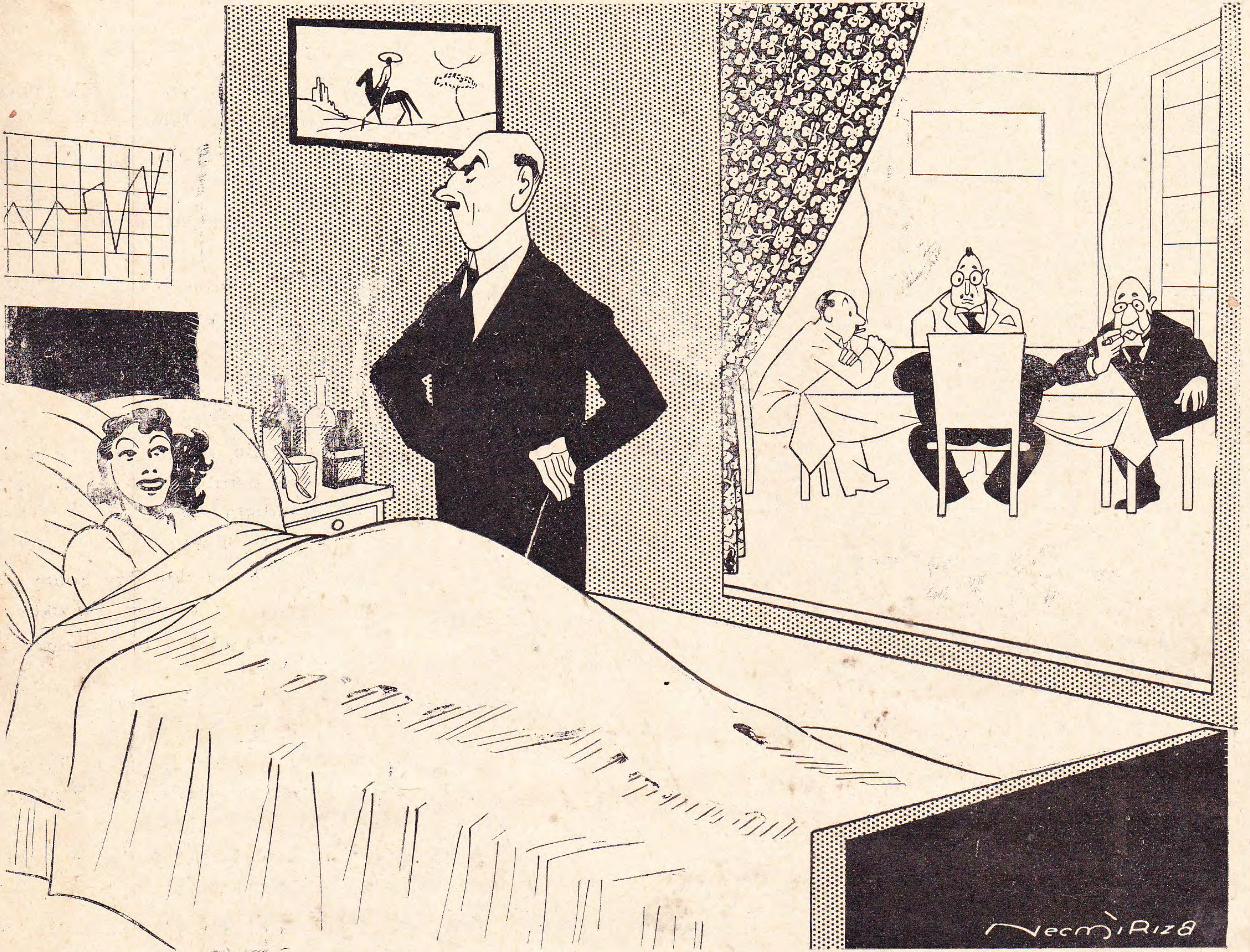
Mergube, halecandan yorganın üzerine kapanmıştı. Olanca cesaretini toplayan Şeyda da, şahadet parmağı

Bereketli yağmurlar!

— Usta, Karakulak damacanelerinin hepsi doldu..

— Peki.. Şimdi Taşdelenleri doldur!..

— Doktorlar neye karar verdiler?..
— Yirmişer lira almağa!..

HEP BERABER!

Genç delikanlı, o güzel kadının peşini bırakmıyordu.

Nihayet konuşular. Delikanlı:

— Haydi, dedi, sizin eve gidelim!

Kadın itiraz etti:

— Olmaz!

— Neden?..

— Çünkü annem var!

Delikanlı bir çareyi hal bulmuştu:

— Zarar yok, dedi, babamı da beraber getiririm!..

...~...~...

MÜHİM BİR ŞEY DEĞİL!

Hastahane doktoru koğuştaki bir hastayı muayene eder. Cebinden çıkardığı altın saate bakarak nabzını sayar. Tekrar muayene eder, tekrar nabzını sayar. Sonra başını sallıyarak:

— Garip! der, hastalığın ağır olmadığı halde nabzın pek fazla atıyor.

Sabıkah bir yankesici olan hasta:

— Çarpıntıya kulak asma, Bay Doktor, der, senin altın saati gördüm de..
Ondan!

FEDAKÂRLIK!

İki genç kız arasında:

— Sevgilinin çok fedakâr olduğunu nereden anladın?

— «Mektuplarımı okuduktan sonra yırtacağına yemin eder misin?» dedim de...

— Peki, ne cevap verdi?

— «Aman sevgilim, sen üzülme... İstersen okumadan evvel yırtayım!» dedi.

...~...~...

TATLI ÖLÜM!

İki sinirli kadın arasında:

— Ölümlerden hangisini seversin?

— Bir akşam uyumak...

— Sonra?

— Ertesi gün ölü olarak uyanmak!

...~...~...

ŞİMDİKİ İZDİVAÇLAR

— Hayrola yahu... Böyle giyinmiş, kuşanmış, nereye gidiyorsun?

— Bizim kızın düğününe!

— Ay, kerime evleniyor mu?

— Ben de gazetede okudum!

Mükemmel bir izdivaç

Bayan İkbâl, yorgun bir sesle:

— Safa geldin kızım, dedi.

Gelen kız, üç senedenberi Bayanın manikürcüsüydü.

— Teşekkür ederim Hanımefendiciğim... Nasılsınız, iyisiniz inşallah?

— Sıhhatçe çok şükür iyiyim ama..

Kısa bir sükûttan sonra kız sordu:

— Can sıkıntınız mı var?

— Hem de ne can sıkıntısı bir bil-sen!

— Ne yaparsınız hanımefendiciğim, dünya bu...

Yine kısa bir sessizlik oldu. Bayan İkbâl birdenbire dedi ki:

— Selim beni bırakıyor artık.

Kızın gözleri dört açıldı:

— Aman demeyiniz!.. Bay Selim çok iyi bir adamdı.

— Erkeklerin iyisi olmaz... Onların hepsi birbirine benzer.

— Hakkınız var hanımefendiciğim. Ama kadınların hepsi birbirine benzemez. Sizin gibi bir kadından ayrılı-nır mı hiç... Bay Selim mum yakıp ara-sa, sizin gibisini zor bulur... Halbuki siz onun yerini çabuk doldurursunuz.

— Bu muhakkak.. Hem izzeti neî-sim çok kırılmadı. Selim beni terketti ama, başka birisile yaşamak için de-ğil. Evleniyor...

— Ha!.. Bu başka iş... Ama ne ol-sa canınız sıkılır.

— Eh... Biraz.

— Bay Selim size çok iyi bakıyor-du...

— Yine bakacak demektir. Adada-ki köşkünü bana verdi.

— Aşkolsun ona... İyi hediye doğ-rusu.

— Bundan maada on bin lira da verdi.

— Aman ne cömerd adammış bu.

— Adada bir köşkü, bankada on bin lirası olan bir kadın, benim gibi bir kadın, geçinmek için ne yapar?

— Köşkü satarsınız.

— Bu olmaz. Fena tesir yapar. Üç sene beraber yaşadığım bir adama, ayrıldıktan sonra fena bir tesir yap-mak istemem.

— Her halde Bay Selim sizden ay-rıldığı için pişman olacaktır.

— Böyle şeyler bilinmez ki...

Ertesi hafta Bayan İkbâl yine tır-naklarını yaptırırken, manikörüne der ki:

— Bugün Selimle görüştüm.

— Ne çabuk?.. Görüşeceğinize emin-dim ama, hiç olmazsa evlendikten son-ra görüşürler diyordum!

— Evlenmekten vaz geçmiş.. «Se-nin ayrılığına tahammül edemedim» diyor...

— Memnun oldum hanımefendi...

— Bana ne teklif ediyor biliyor mu-sun?

— Ne teklif ediyor?

— İzdivaç... Evet, Selim benimle evlenmek istiyor!.

— Bu âlâ işte... Hemen razı olmuş-sunuzdur tabii?

— Öyle çok ısrar etti ki, reddedeme-dim!.

— Affımı istirham edeceğim ama, doğrusu sizin için bu mükemmel bir izdivaç...

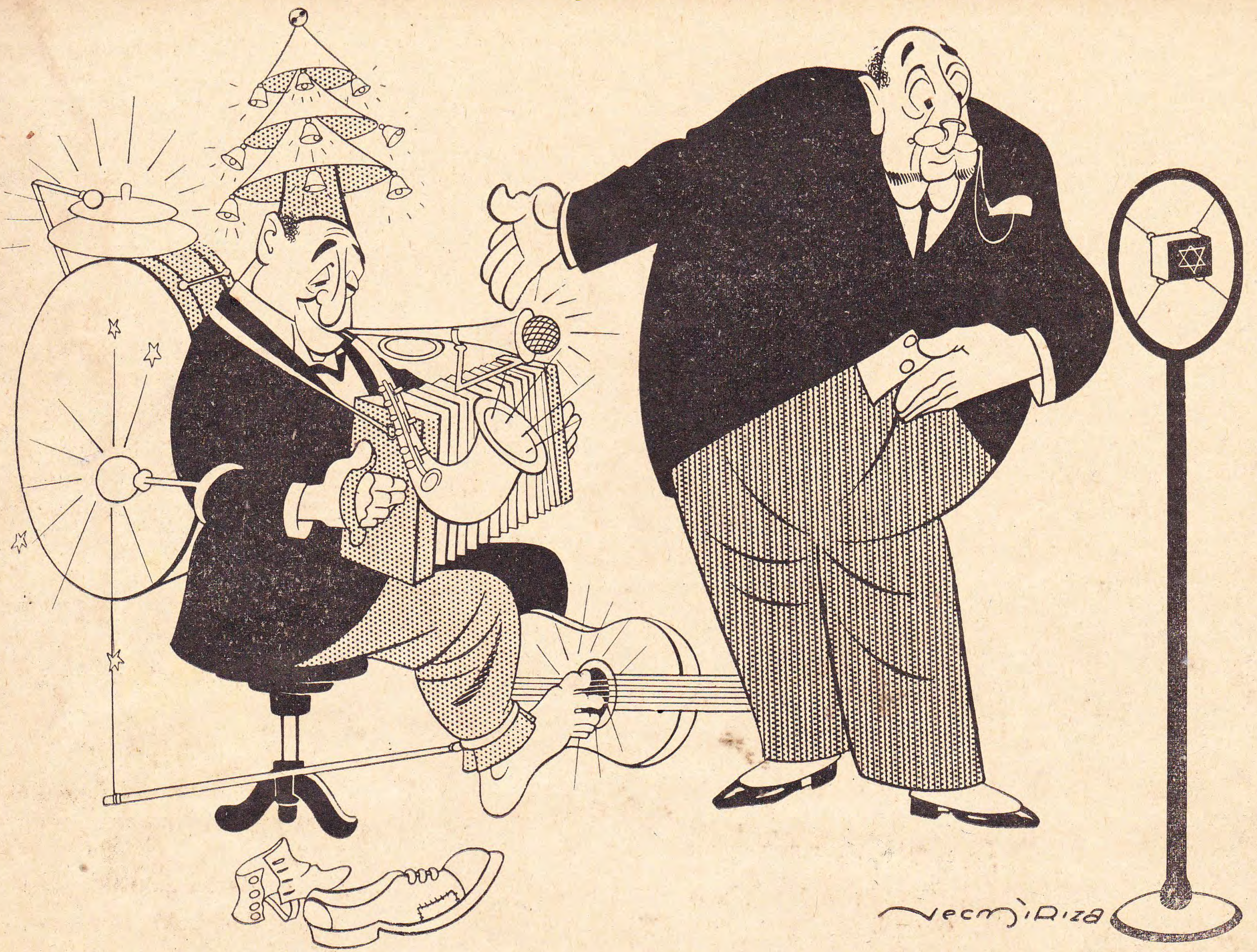
Bayan İkbâl, azametli bir tavırla:

— Vallahi, dedi, bu izdivaç asıl onun için mükemmel. Selim, böyle be-nim gibi Adada bir köşk ve bankada on bin lira servet sahibi bir genç kadın zor bulurdu!

Karga

Salamon — Şu Kırşehir zelzelesine ne kadar uzuldum bilmezsin.. Eğer bu zelzele eki ay evel olsaydı, vallahi, billâhi, şu apartimani yaptır-mazdım!..

— Baylar, bayanlar.. Şimdi cazband başlıyor!..

— Limon şekerleri —

Bayan Hidayet o gün gelinile kavga etmiş, merakını dağıtmak için mezarlığın karşısındaki çayıra çıkmıştı. Hava pek güzeldi.. Çayırdaki çocuklar top oynuyor, bir kemençecinin etrafında sekiz, on Lâz hora tepiyor, daha ötede hamallar güreşiyordu. Zavalı Bayan Hidayet bunları görecektense halde değildi. Teessürü bir türlü geçmiyor, gelini olacak nobran karının sözleri çivi gibi beynini deliyordu.

Cebinde beş kuruşu vardı. Kalbine ferahlık verir diye yüz paraya bir şişe gazoz içti. Gazozcudan geri aldığı parayı cebine koyarken yanı başında mini mini boylu, köse sakallı, çarpık burunlu bir Yahudi peyda oldu:

— Valde hanım, yuzel dikiş yüzüklerim var, yuz paraya...

— İstemem.

— Yüzel çakmak fitillerim var. Kancalı iğnelerim, yorgan tirelerim var...

— Ayol istemem diyorum. Lâkırdı anlamaz mısın sen?

— Yüzel sedef düğmelerim var, yüz para. Şeritlerim, sigara tabaklarım, kibritlerim var. Ne istersen yüz para!.

— Ayol Yahudi, Allah rızası için yakamı bırak. Kendi derdim kendime yetiyor... Çekil git diyorum!

Asrî Kerem Yazan: Orhan Seyfi

En lirik koşmadan en şakrak manilere kadar bir çok şiirlerle süslü, şakalar, nüktelerle dolu, edebî mizahın en güzel eseri.. pek yakında.

Kitap şeklinde çıkıyor.

Yahudi, Bayan Hidayetin yüzlüğü-nü almağa katiyen azmetmişti. Müz'îç bir sinek ısrarile mütemadiyen ötüyordu:

— Mantar burgusu, çorap şişi, gaz ocak teli de var. Çocukları sevindir-meğe düdük de var, top da var, kaynana zırlıtısı da var!

Bayan Hidayet bir çığlık kopardı:

— Amanın gözlerim kararıyor... Müslümanlar yetişin.. Bayılıyorum!

Çocuklar topu, lâzlar oyunu bıraktılar, her taraftan Bayan Hidayetin etrafına üşüştiler. Baygınlık beş dakika sürdü. İhtiyar kadın şaşkın bir halde gözlerini açtığı vakit karşısında ilk gördüğü çehre Yahudi oldu:

— Nasıl, biraz iyileştiniz işallah büyük hanım, safra bastırmağa limon şekerlerim var, yüz paraya... Vereyim mi bir külâh?

HARP SONU KIZLARINA

Her tatlı şey dünyada sana mübah olacak,
Bana, söyle yan bakmak bile günah olacak!

Bir gün dudak dudağa konuşamadık gitti,
Daha ne kadar böyle her sözüm ah olacak?..

Eller sarıp belini dolaşır izbelerde,
Benim yutkunmakla mı ömrüm tebah olacak?..

Dizlerine kapanıp yalvarsam uzun uzun,
Cevabını bilirim: Kah, kah, kah, kah olacak!

Harp sonu kızlarına yazdım en güzel şiri:
Aşk eğlence olunca, şiir mizah olacak!..

ORTAÇ

Benden yüz lira !..

Veysi, bitkin ve perişan bir halde kahveye girdi. Oturdu. Evvelâ cebinin muhteviyatını yokladı, tam beş kuruş on parası vardı. Beş kuruş kahveye verdikten sonra on parası kalıyor demektir.. İntihar etmekten başka çaresi yoktu.

Soğukkanlılıkla kahvesini içti, parasını verdi. Kalktı, sahile doğru uzandı. Ortalık karanyordu. Deniz hışırtısı ile içi ürperdi. İki adım sonra sahilde, suların kıyısında olacaktı. Tam bu esnada ayağına bir şey ilişti. İğildi. Bir cüzdan! Hemen aldı, açmağa, içine bakmağa cesaret edemedi koynuna soktu, evine koştu.

Odasına girince lâmbasını yaktı. Titriyerek cüzdanı açtı. İçinde tam beş yüz lira vardı. Veysi, beş yüzüncü lirayı saydıktan sonra sevincinden olduğu yere yığıldı.

Ertesi sabah sanki bütün dünya Veysinin yüzüne gülüyordu. Kahveye koştu. Keyifle nargilesini tokurdatarak gazetesini okumağa başladı. Bir noktasında gözleri dört açıldı. İçin için gülererek okudu: «Kadıköy iskelesinden Mühürdara giden kumlukta bir cüzdan dahilinde beş yüz lira zayedilmiştir. Parayı bulup da iade edene helâlden elli lira verilecektir.»

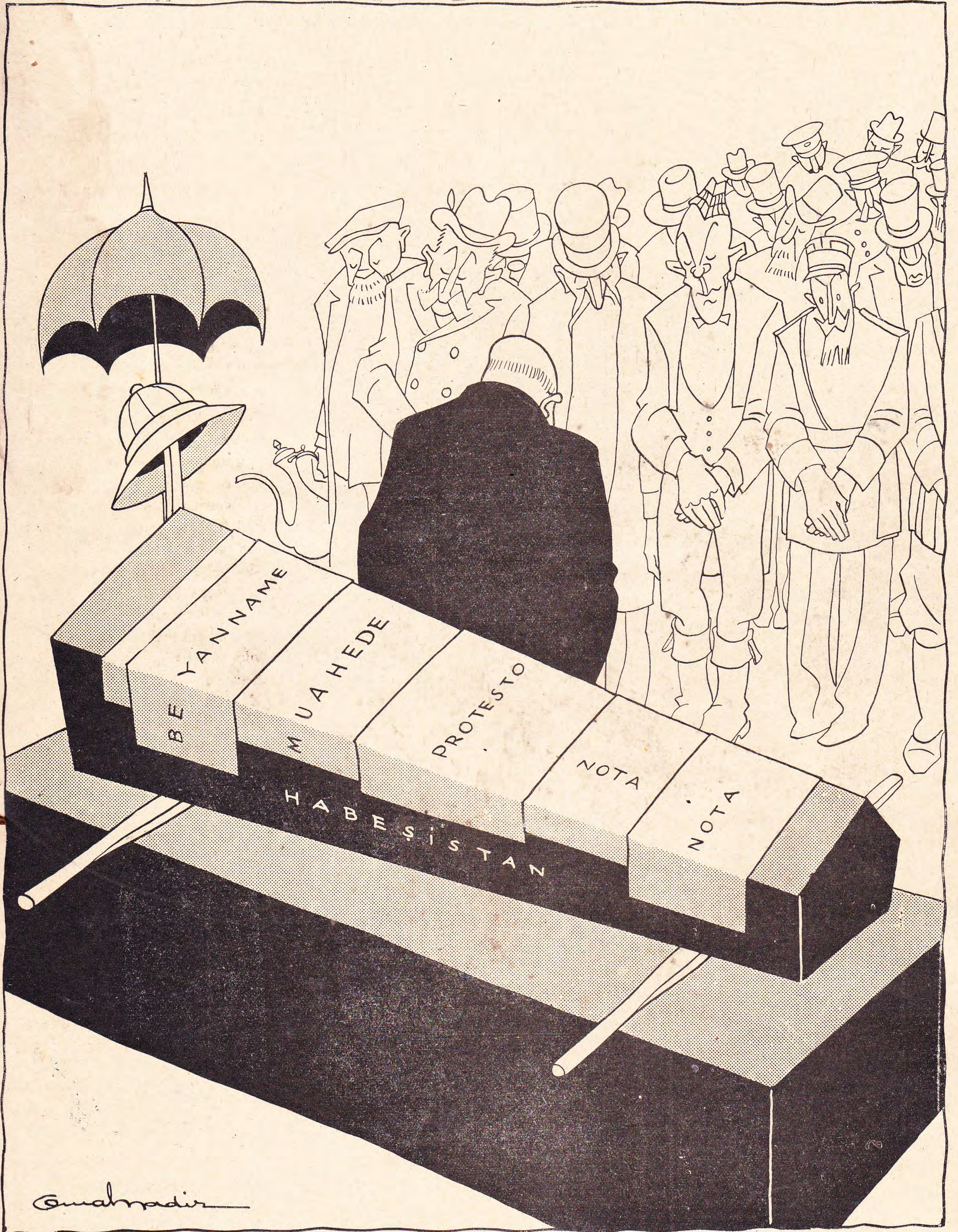

Daha ertesi günü gazetelerde bir gün evvelki ilândan sonra şu ilân okuyanlar bir hayli güldüler: «Kadıköyünde kumlukta beş yüz lira bulunmuştur. Kaybedene mükâfaten yüz lira verileceğinden adresini ilân etsin.»

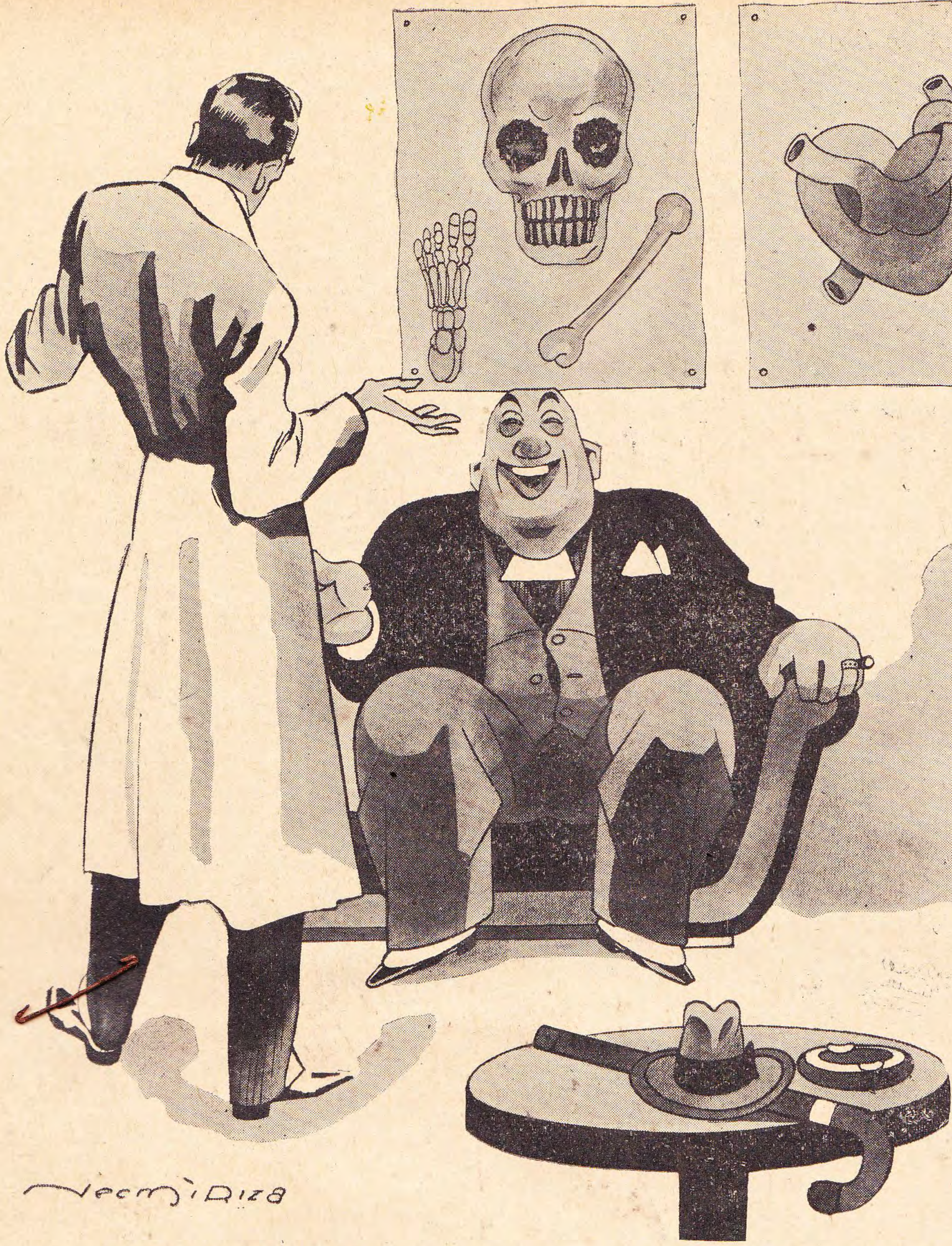

— Size bu köşkün iki odasını yüz elli liraya veririm.. Ama, kalabalıksanız olmaz...

— Yok canım, hepsi hepsi bezim mahalle!..

— Merhumu nasıl bilirsiniz! —

— Eğer midenizin rahat etmesini isterseniz daima haşlama tavuk, ıskara balık, sote sebze yiyiniz...

— Yemeklerden evvel mi, yemeklerden sonra mı doktor?..

ÇİÇEK DÜŞMANI

O gün arkadaşım Şaik'i evinde ziyarete gitmiştim. Ona bahçe kapısı önünde tesadüf ettim. Mevsim bahardı. Bakımsız bahçeyi yeşil, yabanî otlar bürümüş, bu vahşi yeşillik içinde papatyalar, gelincikler açmıştı. Birer iskemle atıp oturduk. Öteden, beriden bahsediyorduk. Bir aralık:

— Şaik, dedim, madem ki evinin bahçesi var, neden çiçek yetiştirmiyorsun da bahçeni böyle vahşi bir halde bırakıyorsun?

Şaik dik dik yüzüme baktı:

— Çiçek mi?

Dedi. Sonra yakasını silkerek:

— Tövbe!

— Yoksa bahçenin bu vahşi hali tabiati şairaneni mi okşuyor?

Şaik:

— Azizim.. Dedi... Şairlikle hiç bir alâkam olmadığını pek âlâ bilirsin... Bahçemin bu hali hiç de hoşuma gitmiyor.. Fakat çiçek yetiştirmek benim için imkânsızdır. Çünkü hayatımda iki defa çiçeklerin zulmüne uğradım.. Onun için çiçeklere ebediyen düşman oldum. Hattâ, üşenmesem şu papatyaları, gelincikleri bile bir dakika yaşatmam!

— Garib! dedim. Çiçek düşmanlı-

ğını da şimdiye kadar hiç işitmemiştim!

Şaik acı acı güldü:

— Hayatımda iki defa âşık oldum... Her iki seferinde de mukabelesiz kalmadım. Evlenmeğe karar verdik. Her iki seferde de izdivacım çiçek yüzünden bozuldu. Bundan sonra bir daha izdivaç teşebbüsünde değilim.. Çünkü bu teşebbüsümün de yine çiçek yüzünden akim kalacağına iman ettim.

Çiçek düşmanı artık hararetlenmişti. Bir sigara daha yaktı:

— Azizim.. Dedi. Mektebi Hukukun son sınıfında idim. Bir gün bir ahbap evinde Şermine tesadüf ettim. Şermin... Mai gözlü, lepiska saçlı, inci gibi bir kız! Daha ilk tesadüfte kendisine karşı lâk ıvt kalamıyacağımı anladım. O da benimle alâkadar oldu. Sonra bir kaç kere daha görüştük. Beni evlerine davet ettiler. Zengin bir ailenin kızı idi. Benim züğürtlüğüm onları ür-kütmedi. İkimiz de birbirimizi seviyorduk. Pek tabii olarak izdivaç mevzuu bahseldi. Ailesi de muvafakat etti. O sene mektebi muvaffakiyetle bitirince derhal evlenecektik... Ben de iç güveyisi girecektim. Artık sevincimden bastığım yeri gözüm görmüyordu.

Hafta içinde iki kere nişanlını ziyarete gidiyordum. Şerminin hayatta en sevdiği şey çiçeklerdi. Bunu daha ilk günden itibaren anladığım için Şermine sık sık çiçek götürüyordum. Malûm a... O zaman da serde züğürtlük var! Beyoğlundan çiçek almağa kalkışsam ancak ayda bir kere buket götürebileceğim. Çiçek tedariki için başka bir çare düşünmek icabediyordu.

Bizim evin karşısında zengin bir paşanın konağı vardı. Çiçek ve bilhas-sa gül meraklısı olan paşanın bahçesi hakikî bir çiçek meşheri halinde idi. Bahçeye Zeynel isminde Arnavut bir bahçıvan bakıyordu. Bir gün Zeyneli sokakta tuttum:

— Zeynel ağa.. Dedim. Bana haftada iki demet gül getir... Ama en iyi güllerden olmak şart... Eğer beni memnun edersen ben de seni memnun ederim. Evde eski esvaplarım var. Onları sana veririm olmaz mı, Zeynel ağa?...

Arnavut Zeynel eski esvap vâdini işitince sırtmağa başladı. Bana her üç günde bir gül demeti getireceğini vâdetti. Ertesi günü de ilk demeti ge-

tirdi. Güller Şerminin fevkalâde hoşuna gidiyordu. Ben de bittabi bu buluşumdan çok memnundum.

Haftaya kadar böyle devam ettik. Bir gün evde namıma bir mektup buldum açtım. Bir de ne görsem?.. Bizim kayınpederden müthiş bir tevbihname:

«Kızım Şermine gönderdiğiniz gül demeti içine sıkıştırdığınız pusuladaki yüz kızartıcı talebiniz üzerine kızımın badema sizinle hiç bir alâkası kalmamıştır. Daha evlenmeden evvel kızım elbiseniz kalmadığından bahsederek her ne olursa olsun, eski bir pantolon, bir yelek istemeniz... ilâh.» Bu satırları okuyunca kurşunla vurulmuş gibi dönmüştüm. Evvelâ hiç bir şey anlamadım. Sonra biraz zihnimi topladıktan sonra ışın tarzı cereyanı nazarımda tavazzuh etti. Ben Arnavut Zeynele olan vâdimi unutmuştum. O da gül demetleri tevali ettiği halde eski elbiselerden bir haber çıkmadığını görünce bir tanıdığına böyle bir pusula yazdırıp demetin içine koymuş... Ben de farkında olmıyarak demeti olduğu gibi Şermine göndermişim... İşte ilk izdivacım çiçek yüzünden böyle bozulmuştu!.

Fakat dahası var.. Geçen sene Necmiye ile tanışmıştık. Ah, azizim.. Necmiye: Lepiska saçlı, mavi gözlü, inci gibi bir kız! Meş'um bir tesadüf eseri olarak o da çiçeğe meftundu. Necmiye hayatımda sevdiğim ikinci kadındı. Aşkımın ondan mukabele görmesi izdivaca yol açtı. İlk seferde ağzım yandığı ve artık halim vaktim de müsait olduğu için bu sefer çiçek demetlerini Beyoğlundan tedarik ediyordum.

Aradan bir ay geçti. İzdivacımız artık kesbi katiyet ettikten sonra Necmiyenin zengin ve alafranga mizaçlı olan babası, kızına mükellef bir nişan merasimi yapmak istedi.

O gün merasim nisbetinde mükellef bir buket hazırlamak icap ediyordu. Sevgilim çiçeklere meftun olduğu için ben de çiçek ilmine merak sardırılmış-tım! Her gün Necmiye ile çiçeklerin dilinden, çiçekle fal bakmaktan bahse-diyarduk...

Bir gün böyle konuşurken Necmiye bana yeni bir şey öğretmişti: Nişan merasimi için genç kıza takdim edilecek çiçek demeti safi beyaz gülden ol-

Daktilo — Daha makineniz bile yok.. Beni ne diye aldınız?..

Patron — Makine almak kolay canım.. Hele sizi bir tecrübe edeyim!..

malı imiş... Sonra bu güllerin arasına
o kızın en sevdiği renkli bir çiçekten,
kız kaç yaşında ise o kadar çiçek ilâ-
ve olunmuş...

Nişan demeti yaptıracağım gün Necmiyenin bu sözleri hatırıma geldi. Necmiyenin menekşeyi çok sevdiğini biliyordum. Necmiye ben yaştta, yani otuz yaşında idi. Fakat nezaketen bunu bilmemezliğe gelmek ve yaşını daha az tahmin etmek icabediyordu. Onun için çiçekçiye yapacağı demet hakkında izahat verirken güllerin arasına yirmi iki menekşe koymasını söyledim ve maksadımı iyice anlatabilmek için Rum herife rumca: «Yirmi iki»

dedim. Çiçekçiye evin adresini verdim ve nişan gününden bir gün evvel bir adamla nişanlığımın evine göndermesini tenbih ettim...

Azizim... İzdivacım bu sefer de yine çiçek yüzünden bozuldu. Meğer çiçekçiye yirmi iki diyecek yerde yarım yamalak rumcamla kırk iki demişim.. Necmiye demeti alınca kendisine kırk iki yaş atfedişime fena halde kızmış.. Ayılmış, bayılmış.. Malûm a.. Yaş kadınların en hassas damarı...

Ve o günden itibaren bir daha benimle yüz yüze gelmemeğe yemin etmiş!...

Kâmran Şerif

DİPLOMASIZ DOKTOR!

(Vak'a ceza mahkemesinde geçer)

Hâkim — İsminiz?

Maznun — Hüseyin Edip...

Hâkim — Yaşınız?

Maznun — Kırk dört...

Hâkim — Sanatınız?

Maznun — Mühendis...

Hâkim — Siz mühendis olduğunuz halde kendinize doktor süsü veriyormuşsunuz... Hattâ ameliyat da yapıyormuşsunuz. Siz ki mükemmel tahsil ve terbiye görmüş bir fen adamısınız. Bunun ne büyük bir cürüm olduğunu bilmiyor musunuz?

Maznun — (Şaşkın bir tavırla) Aman

efendim... Bendeniz... Nasıl olur da diplomasız doktorluk ederim?.. Bu işte bir yanlışlık olsa gerek... İhtimal bir isim iltibası falan...

Hâkim — Demek inkâr ediyorsunuz. O halde şahitleri dinliyelim.

(Hâkim mübaşirle konuşur. Salona otuz beş yaşlarında tombalak bir bayan getirirler...)

Hâkim — (Malûm sual cevaplardan sonra) Bayan Nedime, bildiğinizi söyleyiniz...

Nedime — Efendim, ehlim, üstünüze iyilik sağlık sancılandı... Bir doktora gösterdik... «Apandisit... Ameliyat

yapmak lâzım» dedi. Bir operatör sağlık verdi. Ayıp değil ya efendim, ayalimi pek severim... Öyle neyin nesi olduğunu bilmediğim operatörlere teslim edemem. Can bu, Allah esirgesin, yanlış bir yerini keserse...

Hâkim — Hakkınız var efendim... Devam ediniz.

Nedime — Cariyenizin Mahmure isminde bir arkadaşım var.. Onun da kocası apandisit olmuş... Bir doktora ameliyat ettirmiş... Beş yüz lira paralarını almış ama, adamcağız da bir hafta içinde pirüpak olmuş... Sizden, benden sağlam bir hale gelmiş... «Aman kardeşim, para bulunur, can bulunmaz, sen de ne yap yap, beyi o doktora ameliyat ettir!» dedi. Bana operatörün oturduğu yeri de sağlık verdi.

Hâkim — O operatörle görüştünüz mü?

Nedime — Elbette... Hemen o gün...

Hâkim — Kendisini tanıyor musunuz?

Nedime — Tanımaz olur muyum? (Maznunu göstererek) İşte bu bay...

Maznun — Bayan... Allah azası için lâkırdını ölçülü söyle... Yok yere başımı nâre yakarsın... Günahıma gidersin... Ne söylediğimi harfiyen Bay hâkime tekrar et...

Nedime — Söylerim ya... Bu bay: «Ben operatör falan değilim... Mühendisim... Başka bir operatör bulun arayın!... Dedi. Yalvardım, ayaklarına kapandım. Beş yüze razı olmazsan küpemi, yüzüğümü satayım, altı yüz, yedi yüz vereyim.. Tek bir tane bayımı kurtar dedim... Lâkin Nuh dedi, peygamber demedi...

Maznun — (Muzafferane bir memnuniyetle) İşittiniz mi Bay hâkim?. Nihayet hak zahir oldu!..

Hâkim — Acele etmeyin... Başka şahidler de var... Bayan Mahmureyi getirin...

(İki dakika sonra Bayan Mahmure salona girer. O da o yaşta, fakat arkadaşı ne kadar kısa ve kalın ise o o kadar uzun ve ince... Hattâ sesi de).

Hâkim — Bildiğinizi söyleyiniz..

Mahmure — Arkadaşım bir iyi operatör sordu. Ben de (maznunu göstererek) Bayı tavsiye ettim.

Hâkim — Bu bayın operatör olduğunu nereden biliyordunuz?

Mahmure — Bilmez olur muyum?

Gazeteci — İstanbulu nasıl yapacaksınız?..

Üstündağ — Yıkarak!..

Zevcime maşallah bir apandisit ameliyatı yaptı ki tarif edemem... Beş yüz lira aldı ama, helâlü hoş olsun. Allah muhtaç etmesin ama, insanlık halidir... Başınıza öyle bir şey gelirse...

Hâkim — (Kadının sözünü keserek maznuna) Cevap veriniz.

Maznun — (Çırpınarak) Yalan.. Vallahi ve tallahi yalan... Değil ameliyat, bendeniz kendi kendimi tıraş edemem.. Pazar günleri berberler kapadığı için sakallı gezerim... Bütün arkadaşlar bilirler!

Mahmure — Rica ederim bay... Ne ye inkâr ediyorsunuz... Hüsnüyü ameliyat eden, bir hafta muayenehanenizde yatıran siz değil misiniz? Her gün onu ziyarete gelmez miydin! «Siz bu kadar iyi operatörsünüz de ne ye muayenehanenizin üstünde levha yok?» dediğim zaman: «Ben reklâm-dan çekinirim, onu şarlatanlar yapar. Beni bilen bilir!» diyen siz değil misiniz? Bay kâkim, bana inanmazsanız zevcimi çağırın, o size hakikati söylesin! (Dinleyiciler arasında şaşkın bir tavır ile oturan kocasına) Hüsnü, dilini mi yuttun Allah aşkına, aptal aptal bakacağına hakikati söylesene!

(Hâkim, Bay Hüsnüyü çağırır. Adamcağız korka korka gelir.)

Hâkim — Bu zat size ameliyat yaptı mı?

Hüsnü — (Kurbağaya benziyen iri gözlerle etrafına bakınarak) Bay mı? Vallahi ne söyleyim... Bay maruf bir mühendistir. Mesleğinde çok mahirdir. Cidden memleketimizin iftihar edeceği simalardandır..

Hâkim — Bu nasıl cevap?

Maznun — Hüsnü... Bunca yıllık arkadaşımın, Allah rızası için beni bu müşkül mevkiden kurtar...

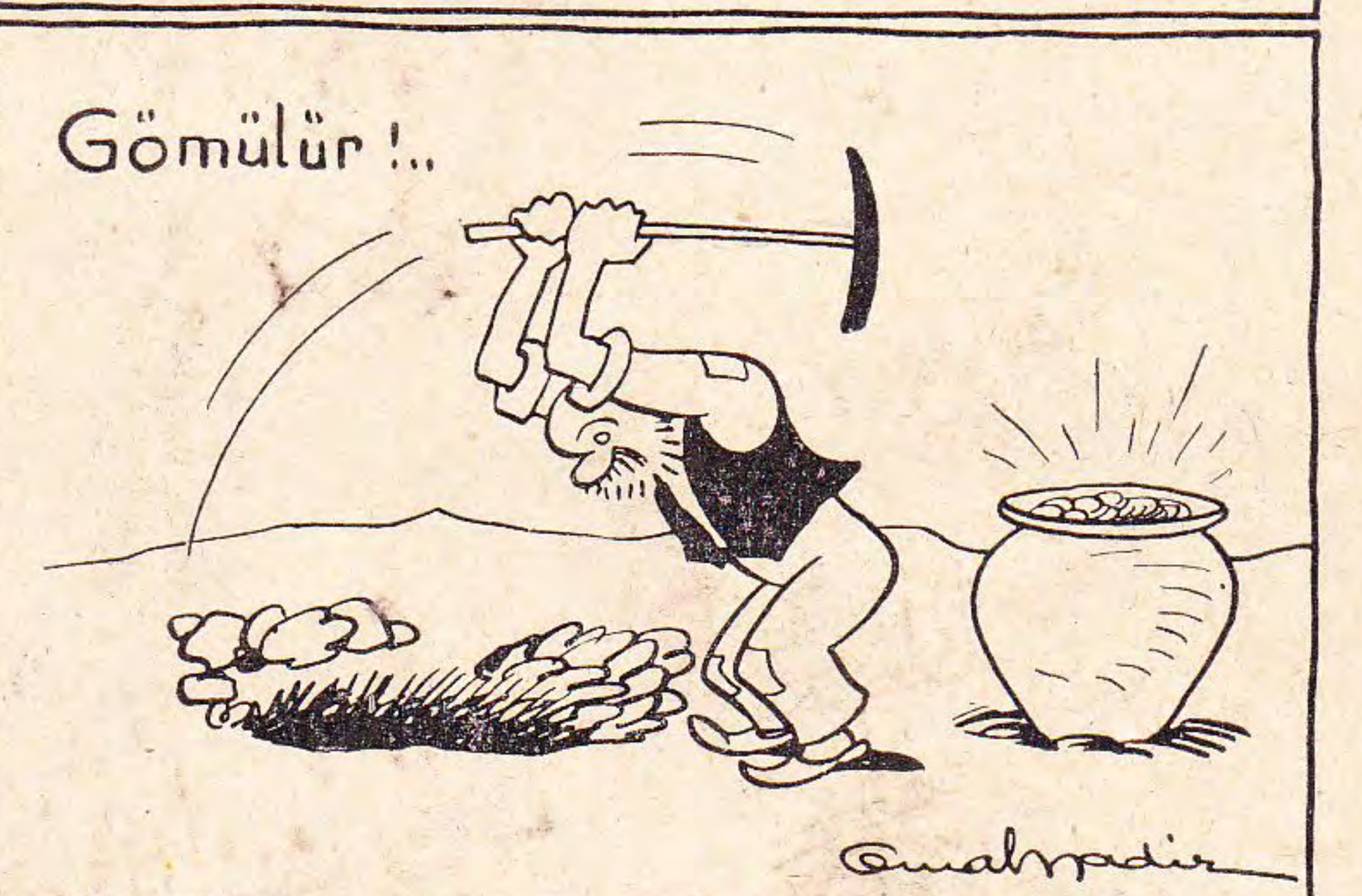
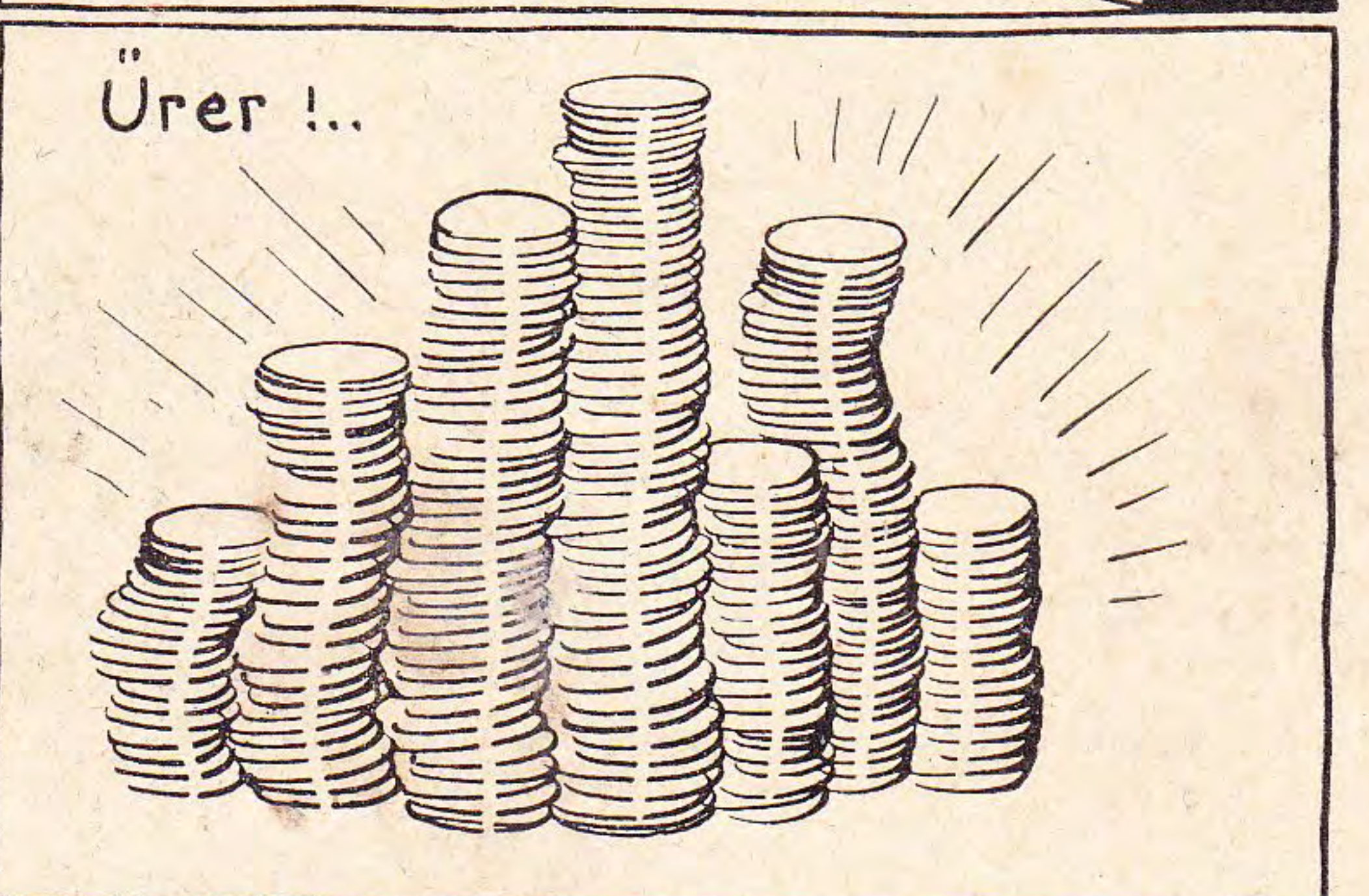
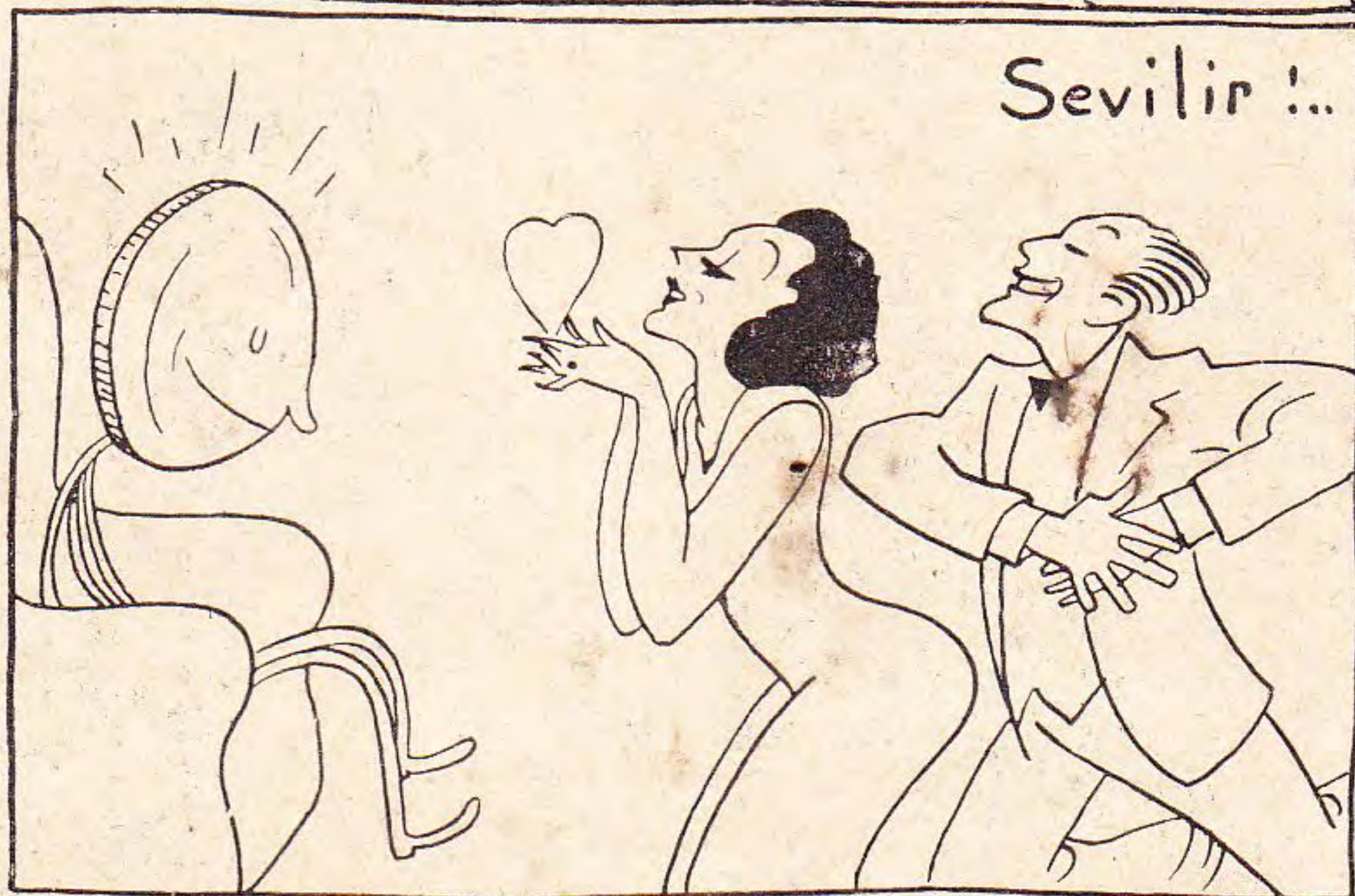
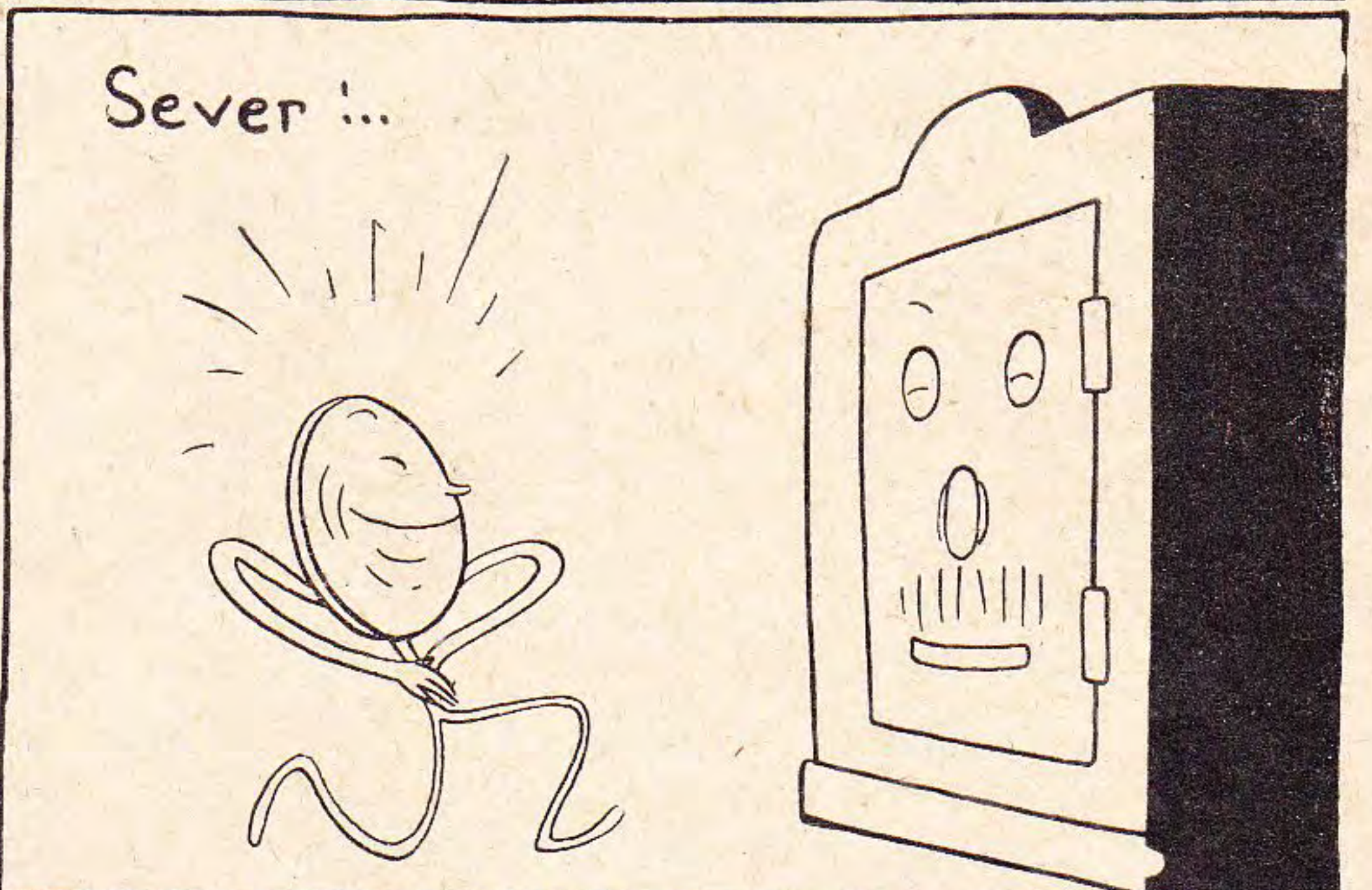
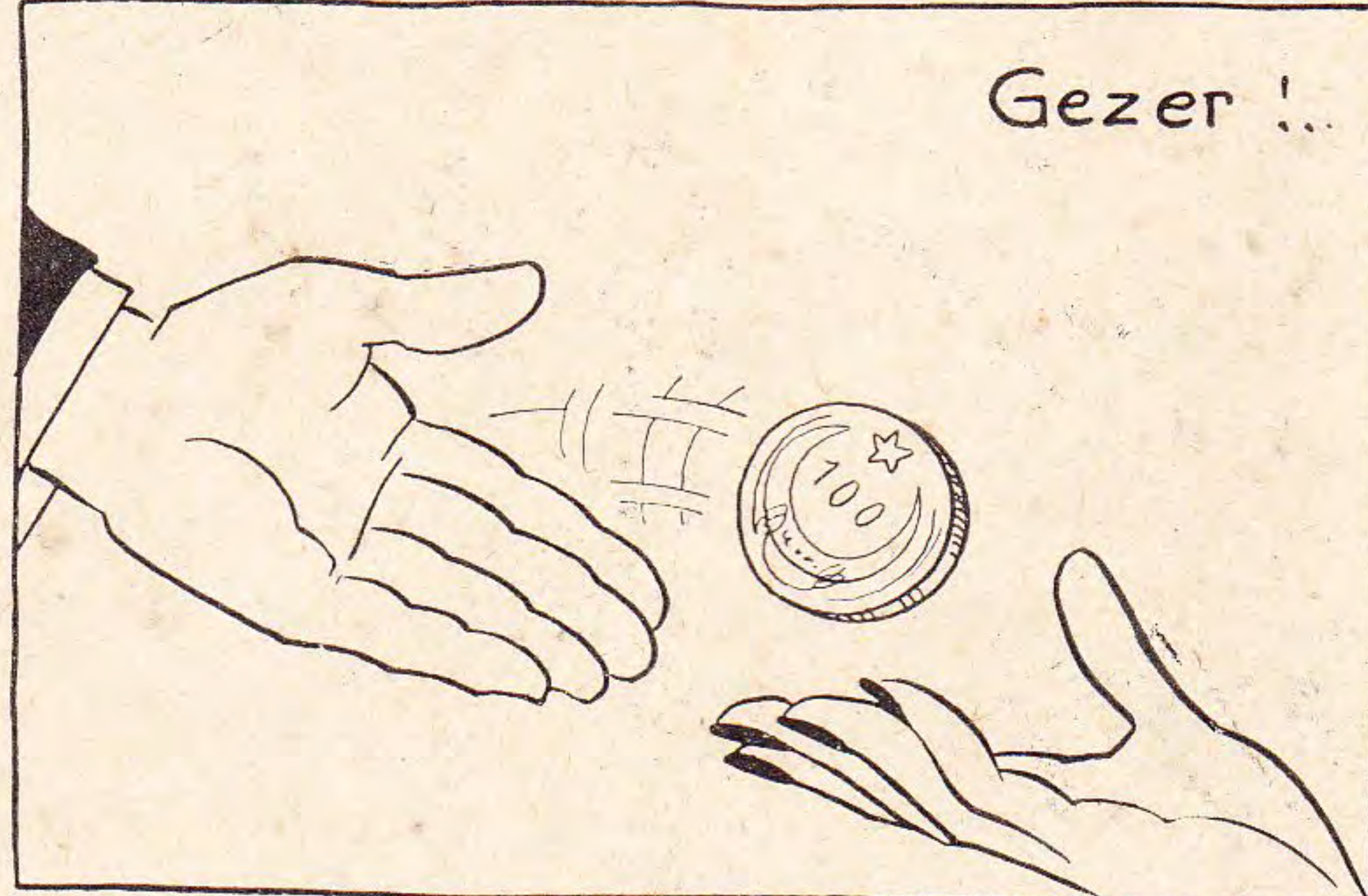
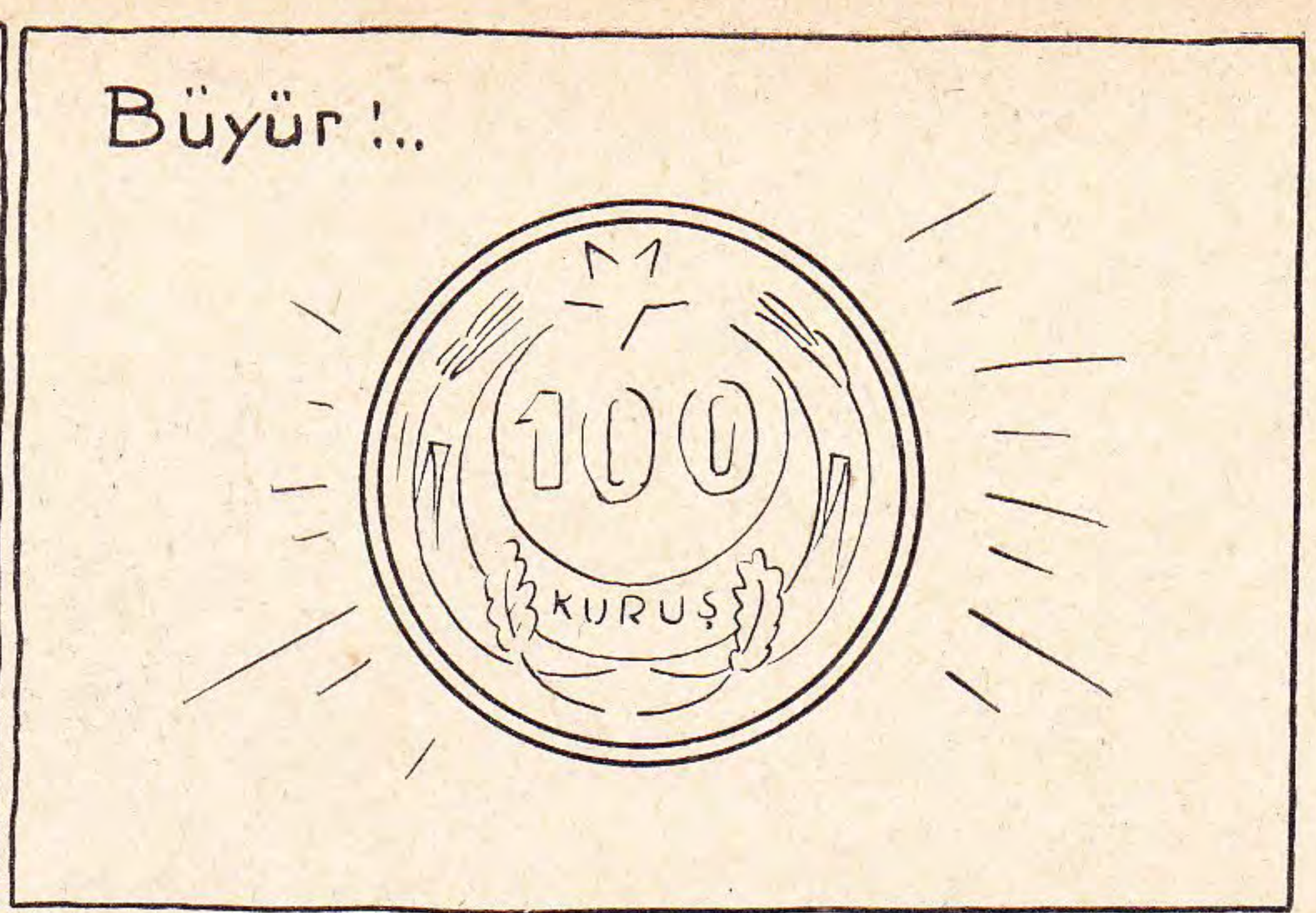
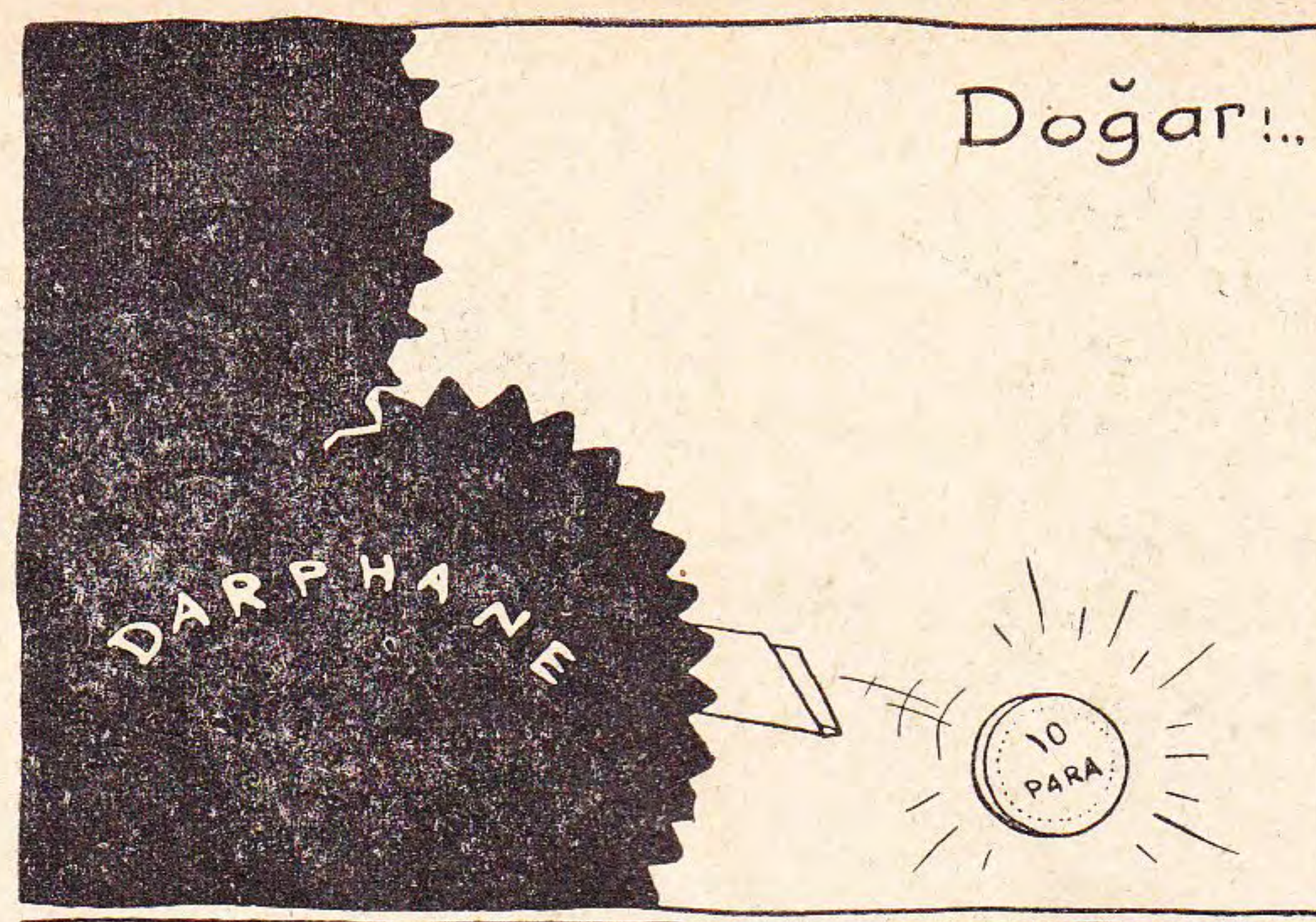
Hüsnü — (Yalandan uzun uzun öksürür) Yani efendim... ne söyleyim bilmem ki... Arkadaşlarımdan olan bu bay...

Mahmure — Sana ameliyat yaptı, değil mi? Ne çekiniyorsun «evet» desene... Diploması olmadığı halde doktorum diye senin hayatınla oynayan bir vicdansızın nesine acıyorsun?.. Ya seni öldürseydi!..

Maznun — (Yalvararak) Hüsnü Allah rızası için beni kurtar...

Hüsnü — (Uzun uzun düşündükten sonra) Bay hâkim, size bütün hakikati arzedeceğim. Fakat celsei hafiye isterim.

Hâkim — Bu celsei hafiye iş değil ki...

Para, tıpkı insana benzer!..

Hüsnü — Talebim is'af edilmezse cevap vermekte mazurum...

(Hüsnü, manalı bir inat ile o kadar ısrar eder ki nihayet salonun tahliyesine karar verilir.)

Hâkim — Şimdi söyleyiniz bakalım.

Hüsnü — Bay hâkim evli misiniz?

Hâkim — (Kızarak) Ne münasebet?

Hüsnü — Evli değilseniz bendenizi anlamanıza imkân yok da... Maahaza söyliyeyim... Efendim, zevcem bir gün dükkân camekânlarından birinde gayet kıymetli bir kürk gördü... «İsterim de isterim!» diye ayak diredi. Sat, sav, çal, çırp, ne yap yap bu kürkü al diyordu. Mübareğin huyunu biliyordum. Rica, minnet, tehdit, hiç bir şey onu bu inadından döndüremezdi... Nihayet bir

çare düşündüm. «Peki, istediğin kürk olsun... Yarın alırsın» dedim. Fakat o gece sabaha karşı: «Aman, ölüyorum, mahvoluyorum... Sancılandım!» diye avaz avaz bağırmağa başladım... Ertesi sabah doktor diye arkadaşım mühendis Hüseyin Edib'i çağırttım. Hali anlattım, bulduğum çareyi söyledim. Sevgili arkadaşım beni bu belâdan kurtarmayı vâdetti. Zevcemi çağırdı: «Zevcinizde kör barsak iltihabı var. Muayenehaneme götürüp hemen ameliyat yapmazsam muhakkak ölür!» dedi. Karım şöyle böyledir ama, beni sever. Doktorun ellerine sarılarak: «Aman doktor, ocağına düştüm!» diye yalvarmağa başladı. Hüseyin Edip pazarlığa girişti. Evvelâ kapıyı yedi

Sokak Kadını!

İki yosma atışıyorlardı, biri, ötekini tepeden tırnağa süzdükten sonra haykırdı:

— Sokak kadını!

Öteki güldü:

— Vay anam. Sanki sen ev kadını mısın?

— Elbette ev kadınıyım... Her işimi evde görürüm...

SAADET!

İki kişi arasında:

— Karısı öleli daha on beş gün olmuştu. Tekrar evlenmiş..

— Ne olacak birader?.. Saadet uzun sürmez!..

DOST!

— Yahu, bana beş lira borç versene..

— Yoo azizim, borç alıp vermek iyi şey değildir. İnsanın samimî dostluğunu bozar..

— Yahu, biz seninle samimî dost değiliz ki!.

HİCAP!

Mahkemede reis, sabıkahya çıktı:

— Sana geçen defa, artık bir daha buraya gelme dememiş miydim?

Maznun boynunu büküp cevap verdi:

— Ah reis beyciğim, söyledim ama polisler lâf anlattımadım ki!.

yüz liradan açtı. Nihayet beş yüze sulh oldu. Ben, gûya sancıdan kıvrılarak: «Olamaz, ben bu para ile sevgili karıma kürk alacağım!» diyordum. Bu vefakârlık karıma pek dokundu. Boynuma sarılarak ağlamağa başladı:

— Kürkten vaz geçiyorum... Tek se-

nin hayatın kurtulsun... Bana senden fayda var!.

Hüseyin Edibin evinde bir hafta yat-tım, başımı dinledim. Dünyaya geldiğim zamandanberi bu kadar uzun müddet istirahat ettiğimi bilemiyorum. Karım geldiği zaman sırt üstü yatağa uza-

nıyor, o gidince kalkıyor, getirdiği şekerlemeleri Hüseyin Ediple beraber yiyordum. İşte zavallı arkadaşımın sahte doktorluğunun hakikati!.

(Mahkeme beş dakika sonra Hüseyin Edib'in cürmü sabit olamadığı için ademi mesuliyetine karar veriyordu.)

Ağustosböceği

Asilzadeler!

— Dün gece poker oynarken birisinin hilesini yakaladık..

— E, herifi kovdunuz mu?..

— Hayır, nasıl yaptığını öğrendik!..

HEYECAN!

İki genç kız arasında:

— Peki, o genç seni sarılıp öpünce ne yaptım?

— Şey.. Heyecandan kendimi kollarının arasına bırakıverdim!.

ÇİFTE BÜLBÜLLER!

— Kocacığım saat gece yarısını geçti, misafirler hâlâ gitmek niyetinde değil.. Ne yapalım?.. Biraz şarkı söyler misin?

— Hayır karıcığım, hiç canım istemiyor.. Sen biraz piyano çal-ver!..

ŞEYTAN EFENDİMİZ!

Yasefaçi ikide birde, lâkırdı arasında:

— Şeytan efendimiz! der dururdu. Âşınalarından biri, kızdı ve:

— Be adam! diye çıktı, şeytan efendimiz olur mu? Bilmiyor musun ki bu dünyayı Allah yarattı!

Yasefaçi:

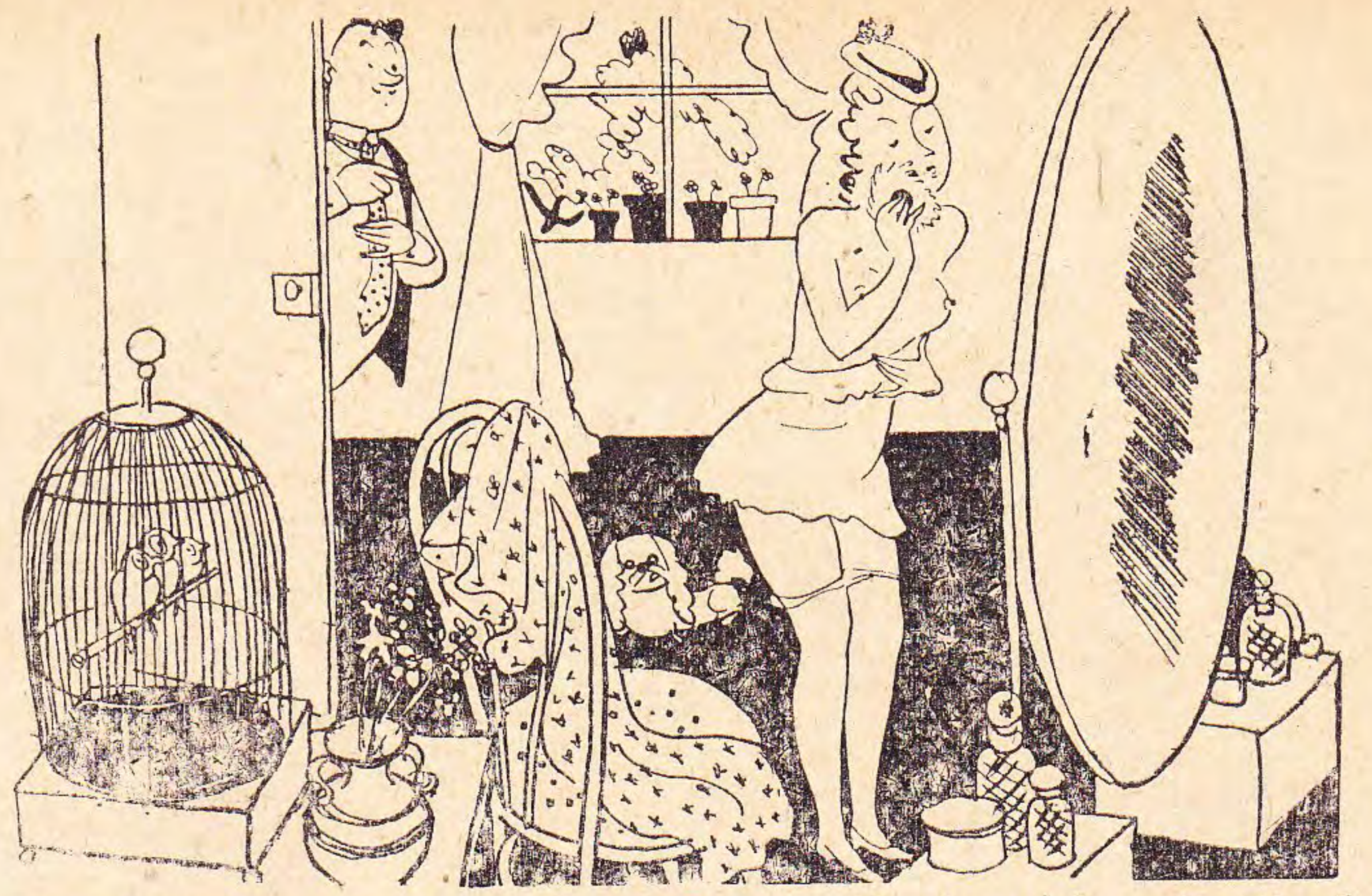
— Evet, dedi, biliyorum, dünyayı Allah yarattı.. Ama, tadinı da şeytan tattiriyor!

Necmi Rıza

Koca — Galiba şu karyolanın altında yatmak üstünde yatmaktan daha rahat olacak!

[Fransız karikatürü]

— Bugün bir mayıs.. Seninle yeşil çimenler üstünde yatacağız...

— Yeşil çimenlere acaba ne renk yakışır?.. Beyaz kombinezon mu, pembe kombinezon mu?..

[Fransız karikatürü]

Çocuk — Buyrunuz bayan, size yeri mi vereyim!

[Leh karikatürü]

Kimyager — Eyvahlar olsun, hayatı uzatmak için keşfettiğim iksiri kaynanam içmiş!..

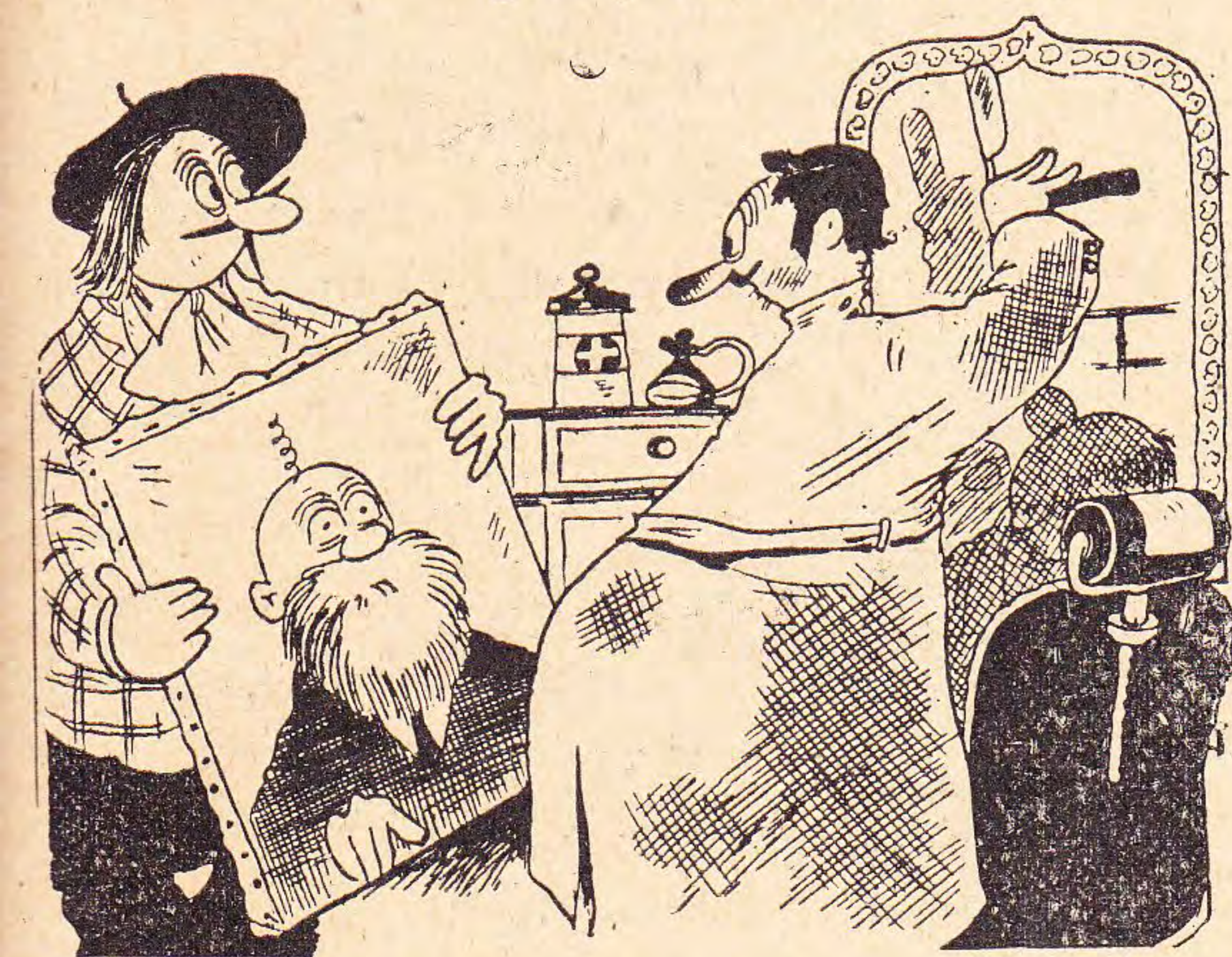
[İtalyan karikatürü]

— Sabahleyin saat altıda kahvaltımı odama getiriniz...

— Ay, siz beni ne sandınız?.. Ben hizmetçi değil, patronun kızıyım...

— Öyle ise kahvaltımı getirmeyiniz.. Yalnız geliniz!

[İtalyan karikatürü]

— Bunu bizim bay gönderdi, sakalları daha kısa olacaktı!

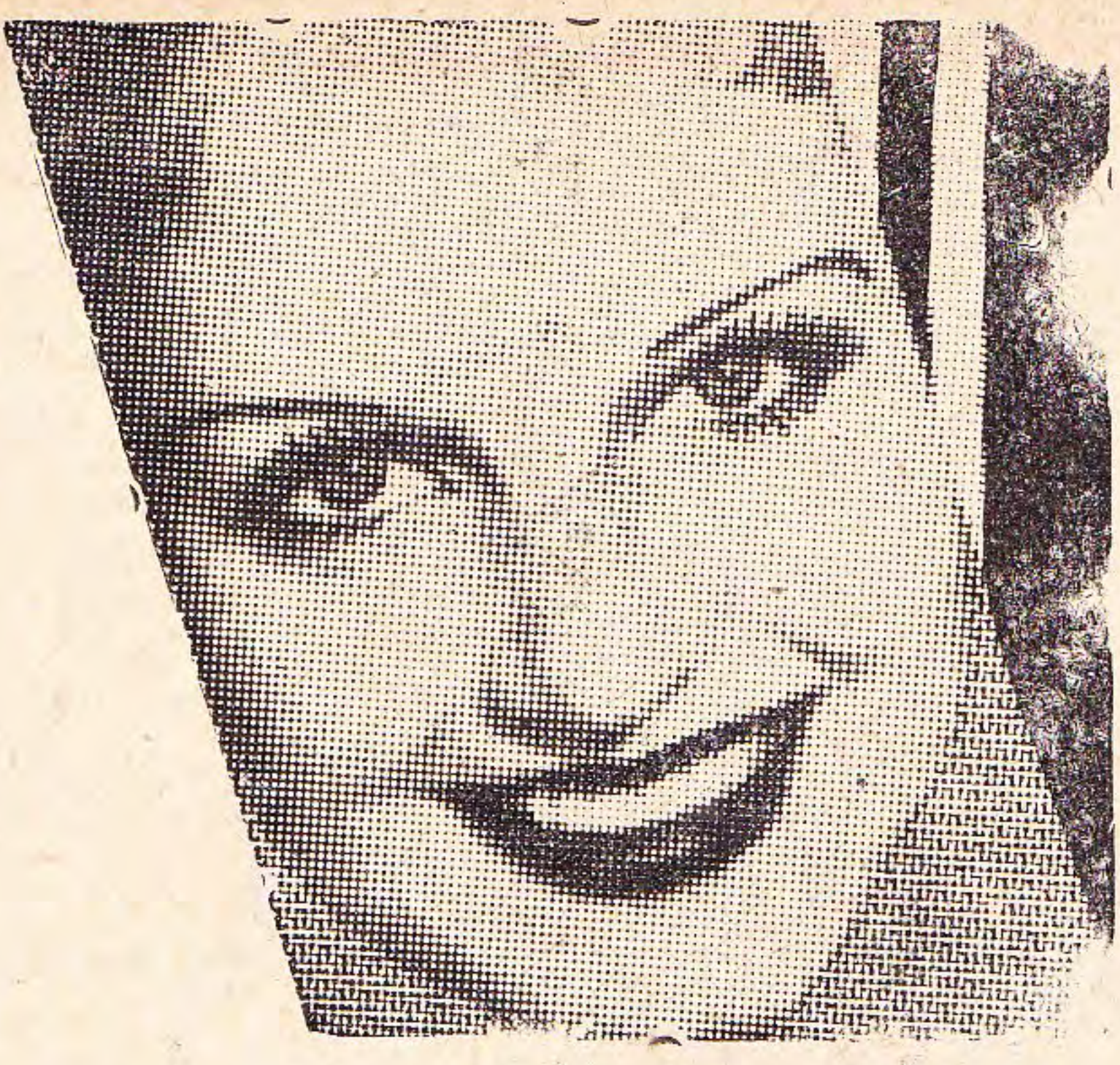
[İtalyan karikatürü]

BEYKOZ

KUNDURALARI
SIK VE
SAĞLAMDIR

YERLİ
MALLAR PAZARLARI

Selah

SIHHAT
ve
GÜZELLİK
sağlam ve güzel
DIŞLERLE
sağlam ve güzel
dişler de

RADYOLIN

ile temin edilir.

DIŞLERİNİZE
ÇOK DİKKAT
EDİNİZ

Bazan en üstad
doktorların bile
sebebi ve menşesi
bulamadıkları
bir hastalığın diş
iltihabından ileri
geldiği pek çok
tecrübelerle anla-
şılmıştır

Sabah ve akşam
her yemekten
sonra dişlerinizi
fırçalayarak ve
daima

RADYOLIN

kullanarak dişleri-
nizi koruyabilirsiniz

Güzel ve beyaz dişlerle süslü
Bir tebessüm
aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek te-
bessümünüzün tazeliğini vukaye ediniz. Bunun
için de gayet antiseptik ve güzel kokulu
meşhur **DENTOL** diş suyu ve macunu kulla-
nınız. Pasteur'ün tettebbuatı esasına tevfikân
istihzar edilen **DENTOL** diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel
bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını
muhafaza eder. **DENTOL** bütün eczanelerle
başlıca parfümörlerde satılır.

Dentol

Her yerde **DENTOL** isteyiniz. Eczahanelerle
Parfümörlerde satılır.

Ademi iktidara
ve
Belgevşekliğine
karşı
HORMOBİN
tabletleri

Her eczanede arayınız.
Posta kutusu (1255 Hormobin)
Galata, İstanbul

Diş Hekimi
Ferit Ramiz
Hergün öğleden sonra
DİŞ ve ÇENE RÖNTGENİ
Beyoğlu, Tünel, İstiklâl caddesi
Santa Maria karşısında

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya
KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

FAZIL
ÇİL İLÂCI

Her Eczanede bulunur.

Yüzdeki çil, sivilceleri, bayanların
doğum lekelerini giderir.

VIROZA

Antivirüs-
le tedavi

Kan çıbanları, el ve ayak parmaklarının arasındaki kaşıntılar,
dolama, meme iltihabı ve çatlaklar, yanıklar, tıraş
yaraları, ergenlikler, koltuk altı çıbanları.
Tedavisini en erken ve en emin bir surette temin eder.

"ERKEKLER NEZDİNDE NASIL MUVAFFAK OLDUN?"

kalır. Bu yeni pudranın şayanı hayret ve orijinal renkleri vardır. Bu cazip keşif pek büyük ve malî fedakârlıklarla Tokalon müessesesi tarafından temin edilmiştir ve Tokalon pudrasına karıştırılmıştır. Her yerde Tokalon krem ve pudrasını arayınız.

Güzelliğim Asrî Zamanın Bir Mucizesile % 50 Nisbetinde Artmıştır.

Cildim hemen yarı ölmüş bir halde idi. Buruşmuş, solmuş ve ihtiyarlamıştı. Maamafih karakterim henüz gençti. Dansı seviyordum, fakat hiç kimse beni dansa davet etmiyordu. Bugünün erkekleri, gençliği arıyorlar. Nihayet bir cild mütehassısı ile istişare ettim. Dedi ki: Cildinizin «Biocel» i - cildi terü taze tutan kıymetli cevheri - azalmıştır. Fen, son zamanlarda «Biocel» i genç hayvanlarda gizlenmiş cild hücrelerinden istih-sal çaresini bulmağa muvaffak olmuştur. Tıpkı cildinizin «Biocel» i gibidir. Bu cevher, şimdi cildinizi beslemek ve gençleştirmek için matlup nisbet dairesinde Tokalon kreminin terkinde mevcuttur. Vakit kaybetmeden bunu tecrübe ettim ve resimlerde görüldüğü gibi memnuniyetbahş neticeler elde ettim. Sonra, bir miknatisin çeliği cezbettiği gibi cilde son derece yapışma hassasını veren hususî ve kıymetli maddeleri ihtiva eden yeni ve gayet ince bir pudra kullandım. Hemen hemen gayri mer'î olup sudan, yağmurdan ve ta-gayyüratı havaiyeden kat'iyyen müteessir olmadığı için banyonuzu alırken veya sıcak bir salon-da dans ederek terleseniz bile yüzünüzde sabit

SAÇ BAKIMI

Güzelliğin

En birinci şartıdır.

PETROL NİZAM

NEOKALMİNA GRİP - BAŞ

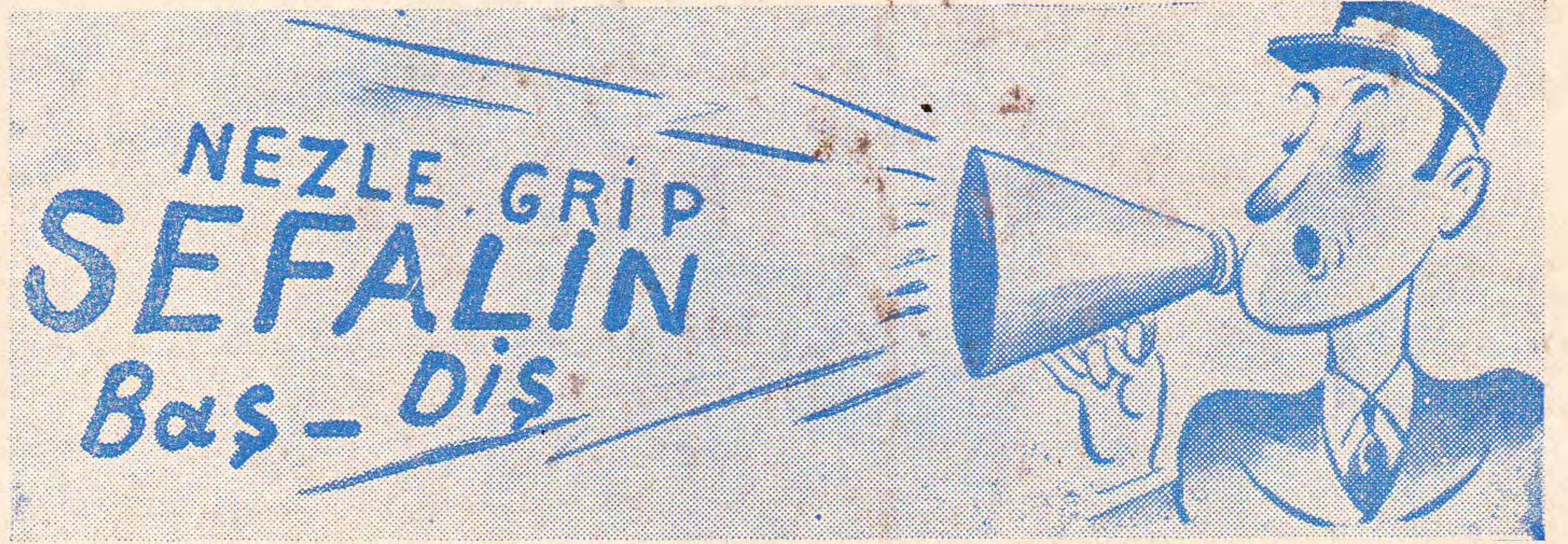
ve

DIŞ AĞRILARI NEVRALJİ

Bütün ağrı, sızı ve sancıları derhal dindirir.

Havalar serin gidiyor... Dikkat ediniz...

Ufak bir üşütme başınıza bir hastalık çıkarabilir.

Nezle - Grip - Baş Diş - Romatizma

ve bütün ağrıları, kadınların ay sancılarını derhal geçiren SEFALİN'i her yerde ısrarla arayınız.

SEFALİN

1 — 12 lik ambalâjlar içerisinde. Taklidlerinden sakınız.

MARKONİ

SAYESİNDE RADYO

BÜYÜK BİR ADIM ATTI

2 BÜYÜK
YENİLİK

ELİPTİK ODARLÖR
'PARAZİTLERİ' BOĞUCU TERTİBAT

12 Ay Veresiye Satış

SAHİBİNİN SESİ

302 İSTİKLÂL CADDESİ. BEYOĞLU ve ACENTALAR NEZDİNDE

Ankara — Adana — Adapazarı — Antalya — Anteb — Aydın — Balıkesir —
Bandırma — Bursa — Denizli — Diyarbakır — Edirne — Alâziğ — Ereğli —
Eskişehir — Isparta — İzmir — İzmit — Kayseri — Konya — Lüleburgaz —
Malatya — Mersin — Samsun — Sivas — Trabzon — Van — Zonguldak — Zile